

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 23CCMA1

XII legislatura · sisè període · sèrie C · número ***

**Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans
Audiovisuals**

Sessió 23, divendres 2 d'octubre de 2020

Presidència de l'I. Sr. David Mejía Ayra

Sessió 23 de la CCMA

La sessió de la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) s'obre a ***. Presideix David Mejía Ayra, acompanyat del vicepresident, Ruben Wagensberg Ramon, i del secretari Francesc Ten i Costa. Assisteix la Mesa el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Hi són presents els diputats Martín Eusebio Barra López, Carmen de Rivera i Pla, Ignacio Martín Blanco, Blanca Victoria Navarro Pacheco i Sonia Sierra Infante, pel G. P. de Ciutadans; Francesc de Dalmasas i Thió, Antoni Morral i Berenguer, Eduard Pujol i Bonell i Josep Riera i Font, pel G. P. de Junts per Catalunya; Ferran Civit i Martí, Adriana Delgado i Herreros, Jenn Díaz Ruiz i Raquel Sans Guerra, pel G. P. Republicà; David Pérez Ibáñez i Beatriz Silva Gallardo, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Marta Ribas Frías, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem; Natàlia Sánchez Dipp, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i Daniel Serrano Coronado, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

Assisteixen a aquesta sessió la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, Núria Llorach i Boladeras; el director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals, Saül Gordillo Bernárdez, i el director de Televisió de Catalunya, Vicent Sanchis i Llàcer.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Preguntes amb resposta oral als òrgans de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

El president

Bon dia a tots i a totes. Benvinguts de nou a la Comissió de Control de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Iniciem aquesta nova sessió. No sé si els grups tenen alguna substitució a traslladar. Senyora Sans...

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. El senyor José Rodríguez substitueix el diputat Ruben Wagensberg.

El president

D'acord. S'ha demanat, també, alguna modificació de l'ordre de les preguntes per part d'algun grup parlamentari..., ara no veig la senyora Marta Ribas..., ah, aquí...

Marta Ribas Frías

Sí; gràcies, president. Sí, demanava si és possible, per una qüestió de creuaments d'agenda, avançar la pregunta 25, que és al director de Televisió de Catalunya. Proposo, per exemple, fer-la després del bloc que acaba en el punt 11. Si és viable, o quan calgui.

El president

Si la resta de grups no tenen cap inconvenient, ho faríem d'aquesta manera. Senyor Pérez...

David Pérez Ibáñez

Exactament pels mateixos motius que la senyora Ribas. I mirar d'avançar la 24. Jo li proposo, president, ajuntar-la amb la 16. Hem parlat, també, d'acord amb la senyora presidenta, i la faríem conjuntament, les dues preguntes.

El president

Perfecte. I després, també s'havia sol·licitat, al llarg de la setmana, l'acumulació de les preguntes 13 i 19, per part d'Esquerra Republicana i Junts per Catalunya? D'acord.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre els criteris emprats per TV3 arran de la promoció de l'exclusió i la discriminació de la llengua castellana feta per l'exconsellera de Cultura

322-00221/12

Doncs iniciarem aquesta sessió de control amb la primera pregunta, dirigida a la presidenta en funcions sobre els criteris emprats arran de la promoció i de l'exclusió i la discriminació de la llengua castellana feta per l'exconsellera de Cultura. I la formula la diputada Sonia Sierra, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Gracias, señor presidente. Buenos días, diputados, diputadas y miembros de la corporación. En el *FAQS* del 5 de septiembre entrevistaron a la exconsellera de Cultura, la señora Vilallonga. Que, por cierto, he sabido que ha tenido un problema de salud y espero que esté lo mejor posible. Bien, en el transcurso de esa entrevista, la exconsellera dijo que ella veía demasiado español en TV3. Y la presentadora le contestó que, en su programa no se cambiaba de lengua, ni aunque el invitado no conociera el catalán.

Pero, lo más increíble de esto es que lo decía como si eso fuera algo positivo. Cuando, para mí es evidente que son ganas de quedar mal con los invitados. Porque, yo personalmente, no tengo ningún tipo de problema en hablar español, catalán, inglés, para que el interlocutor me entienda. De hecho, este tipo de posiciones, yo creo que, en las democracias de nuestro entorno, y corrijanme si me equivoco, las encontramos en el Tea Party. Y yo creo que, es que, prácticamente, en ninguna parte más. Señora Llorach, ¿usted qué opina de esta posición ultraconservadora de la presentadora del *FAQS*?

Gracias.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, bon dia. Té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (Núria Llorach i Boladeras)

Bon dia; gràcies, president. Deixi'm començar desitjant-li una ràpida recuperació a l'exconsellera Vilallonga que, fa uns dies va patir, si no m'equivoco, un ictus. Per tant, des d'aquí enviar-li una abraçada i una ràpida recuperació.

Què penso del que opina la presentadora del *FAQS*? El *FAQS* és un programa que la seva presentadora es va limitar a reproduir allò que vostè, moltes vegades, cita en aquesta comissió. I són els criteris específics que tenim, dins del llibre d'estil. I, per tant..., que és claríssim, eh? Si l'entrevistat entén el català, li parlem en aquesta llengua. Si parla en castellà, no canviem de llengua. Entrevista institucional a Carlos Carrizosa, per exemple. Si l'entrevistat no entén el català i parla el castellà, li fem l'entrevista en aquesta llengua. Però ens adrecem a l'audiència en català. Per exemple, entrevista a Javier Padilla. Per tant, no entenc a què treu cap la pregunta que vostè em fa, perquè la presentadora del programa està seguint escrupolosament el llibre d'estil.

El president

Gràcies. Senyora Sierra, té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Gracias, señor presidente. Señora Llorach, vuelva a ver el corte de la presentadora, porque ella se refiere a personas que no entienden el catalán, que es justo lo contrario de lo que acaba de leer usted del libro de estilo. Mire, la realidad es que Cataluña es una sociedad bilingüe. Y que la mayoría de los catalanes, tenemos el español como lengua materna. Negar el uso del español en los medios públicos, tiene como consecuencia que la mayoría de los catalanes se sienten excluidos de estos medios públicos. ¿Qué quiere decir esto? Que todos los catalanes nos vemos obligados a pagar un dineral por TV3 y por Catalunya Ràdio. Pero resulta que sólo el 16,5 por ciento de los castellanohablantes ven, utilizan esos medios públicos.

Y esto no lo digo yo, esto lo dicen los estudios de opinión. E incluso presentadores como Toni Cruanyes y Ricard Ustrell reconocen que la mayoría de sus espectadores son catalanohablantes. Y esto tiene otra derivada, que a mi me parece muy

perjudicial. Y es vender la idea de que Cataluña solo tiene una lengua, que es el catalán. Algo que es falso de toda falsedad. Por eso ustedes hablan de lengua propia. Un engendro nacionalista que en el resto del mundo no saben ni cómo traducir, porque es que no tiene ni pies ni cabeza. Si Cataluña tiene una lengua propia, quiere decir que el resto de las lenguas son impropias. Lo cual es un auténtico insulto para sus hablantes. Cataluña no se caracteriza por tener una lengua, Cataluña se caracteriza por tener tres.

Y esto no es de ahora. Porque resulta que, en el siglo XVI, la mayoría de libros que se editaban aquí, en Cataluña, eran en español. Seguidos por el latín, y sólo en tercer lugar, el catalán. Señora Llorach, ¿le va a seguir usted diciendo a la mayoría de los catalanes que su lengua es impropia y que no tiene cabida en los medios públicos?

Gracias.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, no posi en boca meva coses que jo mai he dit. Que hi ha llengües pròpies i llengües impròpies. El que sí que li puc dir és que la llei que ha aprovat aquest Parlament de Catalunya i, per tant, vostè n'és diputada i l'ha aprovat aquest Parlament, diuen que: la funció de servei públic de la Corporació és..., una de les funcions és difondre i promocionar la llengua catalana. No la castellana. Ni l'anglesa, ni la francesa. La catalana. També la mateixa llei, en l'article 22, diu que: la llengua institucional per prestar el servei públic de comunicació audiovisual de la corporació és el català. Per tant, estem parlant de quelcom que és troncal en la nostra corporació. És troncal i essencial. I, per tant, seguirem defensant la llengua i la cultura catalanes en els nostres mitjans.

El president

Gràcies.

**Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la
Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la cavalcada
de Reis**

322-00231/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre la cavalcada de Reis. I la formula la diputada Jenn Díaz, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula.

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, president. Bon dia. Bé, al llarg de l'any hi ha diferents esdeveniments imprescindibles per la nostra societat. I un d'ells és la cavalcada de Reis. Especialment pels infants. I, en un any de pandèmia com aquest, on s'han suprimit multitud d'actes massius arreu del país i només atenent, doncs, la part dels números, no?, de la part més epidemiològica i no l'emocional, potser tindria lògica que se suspenguessin també les cavalcades. Però, precisament pel seu component més emocional i màgic, això sembla que serà impossible. I el que està clar, però, és que, com tots els esdeveniments que sí que s'han fet durant l'any i que, amb la represa, doncs, els esdeveniments culturals, per exemple, tornen a funcionar amb totes aquestes mesures.

I la cavalcada de Reis, com no podia ser d'una altra manera, també haurà de ser diferent. TV3, amb la seva missió de servei públic, retransmet cada any la cavalcada des d'algun punt de Catalunya. I entenem que aquest any tampoc faltará a la seva cita. I segurament, amb més rellevança que mai, potser perquè la retransmissió serà l'únic que els quedarà als nostres infants per poder seguir la cavalcada. Durant aquests mesos, hem vist també com les criatures trobaven als mitjans de comunicació i les noves tecnologies altres maneres, doncs, de tenir-se i d'informar-se. I així ho proven, per exemple, els bons resultats dels continguts digitals del Club Super3, durant tot el confinament.

I per aquesta nova situació, voldríem saber si des de TV3 s'està treballant per la retransmissió de la cavalcada de Reis d'enguany i si serà un format diferent i si s'hi està pensant.

El president

Gràcies. Té la paraula, senyora Llorach.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, com vostè deia, des de l'any 85 –des de pràcticament els inicis de TV3– TV3 ha mostrat les cavalcades de Reis, any rere any, sigui pel Super3 o per TV3, des de diferents localitats de Catalunya. Des de Palma de Mallorca, Lleida, Badalona, Tarragona o inclús Andorra la Vella. Per tant, hem inclòs els territoris de parla catalana i hem fet cavalcades d'arreu del territori. Aquest any, com vostè diu, és un any que serà excepcional. Serà excepcional perquè, molt probablement, els nostres infants, els nostres nens i nenes, la referència de la cavalcada l'hauran de tenir als mitjans públics de la corporació. La situació és delicada, com vostè sap. La pandèmia és delicada. Evoluciona dia a dia. I estarem amatents, sobretot, al que diguin les autoritats sanitàries del nostre país, per saber què es pot fer i què no es pot fer.

El que està clar, que n'he parlat amb el director de la tele i ell m'ha explicat que, a hores d'ara, estan treballant des de l'àrea d'Infants de la casa perquè, la tarda del 5 de gener hi hagi una programació especial de Reis i segueixi essent una programació màgica pels nostres nens i nenes. I, per tant, tindrem el repte, una vegada més. Hem fet arribar altres esdeveniments que han passat durant la pandèmia. Tindrem el repte, aquest dia 5 de gener, de fer arribar a les llars de Catalunya una màgia diferent i especial. Perquè, de ben segur, no es podrà viure la cavalcada des de la normalitat dels carrers. I, per tant, els equips de TV3 ja estan treballant a veure quin tipus de cavalcada podem oferir i com ho farem arribar als nostres nens i nenes. Però, de ben segur, tindrem una cavalcada de Reis per TV3.

El president

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre els criteris de TV3 per a elaborar i difondre la seva programació l'11 de setembre de 2020

323-00295/12

Sobre els criteris de TV3 per elaborar i difondre la seva programació de l'11 de setembre. I la formula el diputat Nacho Martín Blanco, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Gracias, presidente. Señor Sanchis, buenos días. Con motivo de la Diada..., bueno, quiero empezar esta intervención mostrando mi solidaridad con la periodista de Telecinco que ayer sufrió la agresión de totalitarios que se manifestaban por el aniversario del 1 de octubre. Lo cual, viene siendo, por desgracia, habitual en la Cataluña de estos días, en la Cataluña procesista. Recordemos que, en su informe sobre el estado de derecho, la Comisión Europea ha señalado que, uno de los principales problemas que se dan en España es la falta de libertad de expresión y de libertad ideológica de los periodistas en Cataluña. Yo creo que es importante recordar esto, para empezar. Pero, en todo caso, vamos a la pregunta.

Con motivo de la Diada de este año, TV3 ofreció a su audiencia una programación especial, en la que se ofrecían, por un lado, los actos del Gobierno, los actos gubernamentales. Lo cual tiene todo el sentido, en la medida en que es el día de nuestra comunidad autónoma. Y, por tanto, ahí no hay nada que decir. Pero, por otro lado, sin embargo, ha dado una cobertura amplísima, una cobertura a todas luces desproporcionada de los actos, de la iniciativa de la ANC, de la autodenominada Asamblea Nacional Catalana. Unos actos, a mi juicio, de dudosa calidad democrática. No olvidemos que la ANC, una de las cosas que proponía, de acuerdo con las palabras de su presidenta, Elisenda Paluzie, era rodear varios edificios emblemáticos de lo que ellos llaman administración española, entre otros, el rectorado de la Universidad de Barcelona.

Porque, según Paluzie, no podemos tener –en sus palabras– rectores unionistas en las universidades catalanas. A mi me parece que TV3. Que, por cierto, pinchó directamente la imagen de la ANC. Es decir, directamente, hizo dejación de sus funciones, de su obligación de ofrecer una información propia y pincha la imagen de la ANC. Que está haciendo, por cierto, un acto pues..., a mi juicio, de marcado carácter totalitario. Rodear la universidad de Barcelona, precisamente señalando a

los rectores de la Universidad de Barcelona y de la Universidad Autónoma de Barcelona me parece, pues..., bastante discutible desde el punto de vista democrático.

Señor Sanchis, usted ha puesto la televisión que pagamos entre todos los catalanes al servicio de una iniciativa convocada por una señora como la señora Paluzie, una iniciativa de muy escaso compromiso democrático. Y, por tanto, mi pregunta es...

Fitxer 2

¿Cómo justifica usted esa cobertura tan amplia a una iniciativa tan poco democrática como rodear la universidad de Barcelona?

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, bon dia, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya (Vicent Sanchis i Llàcer)

Bon dia, gràcies, president. Bon dia, senyor diputat. Doncs, perquè ho veig i crec que ho veiem diferent de vostè i no passa res. A mi m'estranya que vostè comence el seu discurs o la seua intervenció apel·lant la llibertat d'expressió i després que diga que un acte de protesta o un acte reivindicatiu és un acte totalitari. I, per tant, que s'hauria d'haver prohibit, segurament, segons el seu criteri. I que la televisió pública no l'hauria de seguir, segons està manifestant aquí. Doncs no sé quina llibertat d'expressió és aquesta que preconitza vostè. Vostè considera que aquest era un acte totalitari i nosaltres considerem que era un acte més de reivindicació i un acte més públic.

Que normalment, concentra milers de milers de persones i que, enguany, per les circumstàncies que vivim, no n'ha concentrat tantes. Evidentment, no podia ser d'una altra manera. Però que té una gran repercussió social a Catalunya. I, per tant, ha de ser tractat informativament, com són tractats tots els actes que tenen gran repercussió.

Pel que fa a les imatges, n'agafem sempre de totes aquelles entitats que ens en faciliten, quan se tracta d'imatges en directe, netes de qualsevol dubte, i que arriben

on nosaltres no arribem. Però és que això ho fem sempre. Ho fem absolutament sempre. Sempre que hi ha un acte en el Barça, o sempre que hi ha un acte en el Parlament, vostès ens donen una imatge, i nosaltres agafem aquesta imatge. Si una entitat convoca un acte i té unes imatges, també. I fins i tot, hi ha partits polítics que, quan fan vídeos electorals, et donen les imatges i aquí és, potser..., més o menys discutim, segons en quines condicions ens arriben. Sempre ho fem igual. I sobretot, comprovem que aquelles imatges, efectivament, siguin tal..., o que no estiguen manipulades. Aquesta és la única premissa.

Aleshores, i en definitiva i en resum, discrepe respecte vostè, de com valorar aquell acte. Per mi és un acte de concentració, de reivindicació. Normal, l'11 de setembre, multitudinària en els últims anys, i vostè és un acte totalitari. Això segurament és el que ens diferencia.

El president

Senyor Martín Blanco, li queden dos segons, que ha corregut el temps.

Ignacio Martín Blanco

(El diputat riu.) Si em queden dos segons...

El president

Deu, deu segons. Té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Bien, señor Sanchis. Lo que está claro, es que la propia presidenta de la ANC nos dejó claro que, lo que hacían era señalar a los rectores de la Autónoma y de la Universidad de Barcelona, por su adscripción ideológica. Nos tildó de unionistas y, por tanto, llamó a rodear la Universidad de Barcelona por la adscripción ideológica de sus rectores. A mi me parece, cuando menos, poco democrático.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis...

El director de Televisió de Catalunya

Mire, jo no sé si l'ANC estava assenyalant els rectors de la Universitat de Barcelona o això és una conseqüència que vostè..., deu ser a la que arriba vostè. El que sí que

sé és que vostè assenyala l'ANC i els seus responsables. I això a mi em sembla tan democràtic com que ells assenyalen altres causes o altres persones. Assenyalar què és? Dir que és una entitat totalitària? Doncs vostè els està assenyalant. Li sembla bé, això? No ho sé. A ells també els sembla bé, en un moment determinat, criticar la gestió d'unes persones, públiques per cert, i considerar que potser no estan fent bé la seua feina o que la fan d'una manera que ells no entenen.

Torne a insistir: vostè parlava a favor de la llibertat d'expressió, quan ha començat el seu acte. És increïble que vostè considere que concentracions que han aplegat milers, centenars de milers de persones, fins i tot milions de persones, és un acte totalitari. Carai, quants totalitaris tenim a Catalunya. Sembla que els únics que no són, són vostès.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre les campanyes de TV3 que ataquen i desprestigien les institucions d'Espanya i la transició democràtica

323-00297/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre les campanyes de TV3 que ataquen i desprestigien les institucions d'Espanya. I la formula el diputat Nacho Martín Blanco. Té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, president. Senyor Sanchis, jo realment la seva interpretació sobre el que ha dit de les manifestacions, és evident que, en les manifestacions d'aquest any gaire gent no hi havia. Vostès decideixen obrir l'acte de l'ANC perquè, òbviament, TV3 té el biaix que té. I no ho amaguen. De fet, tant no ho amaguen que TV3 fa setmanes que està fent una campanya, una autèntica campanya per desprestigiar la democràcia espanyola.

Per desprestigiar la transició espanyola. Per desprestigiar, en definitiva, el que és el nostre estat democràtic de dret, doncs, per motius clarament tendents a afavorir una

determinada posició política, que és el separatisme. De fet han aprofitat, molt curiosament, un esdeveniment que és la Declaració davant de la justícia argentina de l'exministre Rodolfo Martín Villa, a qui vostès han presentat com un polític franquista, com un polític –en aquest cas, sí– presentant-lo com un polític autoritari, etcètera. Sense recordar que ha estat un polític decisiu en el procés de la transició espanyola. Han presentat, de fet, la transició espanyola com la continuïtat del règim franquista. I han presentat, en definitiva, la nostra democràcia, com un règim autoritari, de forma constant. Amb documentals ad hoc, amb programes especials.

Per cert, en un Preguntes Freqüents, absolutament monocolor, amb una visió unívoca de tots els convidats, en el qual jo li recordo que el senyor Joan Tardà, que era l'únic polític convidat, la resta eren tot persones de part, que donaven una visió clarament de part, esbiaixada, sobre el que és la realitat. I presentaven la democràcia i la transició espanyola –insisteixo– com un règim autoritari. Vostès estan, literalment, bolcats en aquesta pretensió d'apuntalar el discurs dels partits separatistes, de presentar Espanya com una democràcia de baixa qualitat, encara que la raó i la realitat no els doni en absolut veracitat. Però, en tot cas, en aquest programa, en el Preguntes Freqüents, que li comentava, el senyor Joan Tardà va arribar fins i tot a presentar la democràcia espanyola i la transició espanyola com un període ombrívol, com un període fosc, com un període nefast.

I, en canvi, a presentar el senyor Fredi Bentanachs, un terrorista fundador de Terra Lliure, bon amic del senyor Puigdemont i del senyor Torra; però que, en tot cas, el presentava com un defensor de les llibertats. Literalment: l'amic –deia– l'amic Fredi Bentanachs –deia el senyor Tardà– com a defensor de les llibertats. Vostè creu que és normal que la televisió pública que paguem tots els catalans presenti la democràcia i la transició espanyola, que s'estudia en el món com a models d'èxit, com a models de transició modèlica, de transició respectuosa amb l'estat de dret, civilitzada, etcètera..., la presenti així i en canvi presenti un senyor com el senyor Fredi Bentanachs, un terrorista fundador de Terra Lliure, com un defensor de la llibertat? Vostè creu que és normal, senyor Sanchis?

El president

Gràcies. Senyor Sanchis...

El director de Televisió de Catalunya

A mi el que no em sembla normal és la interpretació que vostè fa dels fets. És a dir, que quan una persona, que és un expolític o un polític català, s'expliquen sobre una altra persona, això ho diu TV3. I quan ho diu TV3, també ho diu TV3. És a dir, que a partir d'ara, cada vegada que vostès apareguen per la pantalla de TV3, això ho diem nosaltres. Això ho practiquem moltes vegades. Els he dit sempre que era una espècie de sinècdoque, però aquesta era és pitjor. Perquè TV3 diu una cosa que diu vostè o el senyor Carrizosa, no em sembla just. I que TV3 diga una cosa, que diu el senyor Tardà, tampoc em sembla just. I no entenc com contínuament fan aquest exercici.

Cada vegada que, des de la televisió algú diu alguna cosa que a vostès no els agrada, TV3 diu. I cada vegada que vostès diuen alguna cosa que els agrada, aleshores no ho diu TV3, ho diuen vostès. Només li demane, en aquest sentit, que aplique a tots el mateix criteri. Respecte la transició, segurament vostè i jo –i supose que molts periodistes en aquest país– tenim idees diferents. Per vostè va ser modèlica, va ser claríssima, va ser meravellosa. I jo, si vostè em demanara la meua opinió personal, que no me la demana, però si em demana l'opinió, com a periodista i com a director de TV3 li diré..., si la meua personal ja veuria lo que pensa jo, eh? No crec que li agradara gents, sobre el que pensi jo de la transició. Però no, jo tinc un paper ara i una funció i una responsabilitat. I dic que, com totes les coses, està sotmesa a judici i a criteri. I que va ser una època que, almenys podríem dir que és bastant polèmica. I tant, que és bastant polèmica.

I si parlem de l'exministre Martín Villa; vostè diu que diem que és franquista. És que no ho va ser? I si parlem del ministre Martín Villa, i no ha dit que diem que és falangista, és que no ho va ser, de falangista? I si diu que Martín Villa va ser una persona important en la transició, com a membre d'un govern de la UCD, jo li diré, sí. Recorda exactament la seua gestió de l'ordre públic? I els casos que va haver-hi i el que va passar, durant aquells moments? Se'n recorda, d'allò? Creu que això no és exposable, qüestionable, fins i tot criticable? A vostè li sembla que, quan fem el currículum d'una persona, hem d'obviar aquells apartats més negres, senzillament perquè després va tindre una funció que, per vostè, va ser meritòria?

Doncs mire, nosaltres ho expliquem tot. I encara li diré una última cosa, perquè també se m'acaba el temps. No entenc com vostè identifica democràcia espanyola amb transició. Perquè, si arribem a identificar democràcia espanyola amb transició, li diré que la democràcia espanyola té molts defectes. Els mateixos que va tindre la transició. I si no ho fem, en parlem d'una altra manera.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre els criteris per a elaborar i difondre la informació relativa a la inhabilitació de Joaquim Torra i Pla, president de la Generalitat

323-00303/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre els criteris per elaborar i difondre la informació relativa a la inhabilitació de Joaquim Torra i Pla. I la formula el diputat Nacho Martín Blanco. Té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Señor Sanchis, es usted muy hábil, pero no me diga que ustedes lo dicen todo. Por favor..., no. O sea, lo que hacen ustedes es coger una parte de la realidad que les interesa, la distorsionan, la manipulan y la presentan como la verdad. No me diga que usted da..., ustedes dan, en TV3, una visión general, una visión amplia, una visión plural, de las cosas. Porque le he puesto el ejemplo de un *Preguntes Freqüents*, el programa..., uno de los programas estrella de TV3 donde, a la hora de hablar de la transición española solo existe la opinión de aquellos como usted, o como los partidos separatistas, que pretenden denigrar el período de la transición. Y pretenden denigrar, en definitiva, nuestro país.

Mire, recientemente, anteayer, en el Pleno, el señor Pujol, el portavoz de Junts per Catalunya, se atrevía a hablar de nuestro país, se atrevió a hablar de España, como un escorpión franquista. Yo le digo, señor Pujol, ¿si un ultramontano del Congreso de los Diputados se atreviera a decir semejante disparate sobre nuestra comunidad, sobre Cataluña, alguien se plantearía que eso fuera normal o que no saliésemos

todos en tromba a criticarlo? Pues eso es lo que ha pasado en el Parlamento de Cataluña, con nuestro país, con España. Desde luego, yo no toleraría jamás que un diputado del Congreso de los Diputados insultase mi comunidad de esa manera. Y me parece inadmisibile que un diputado en el Parlament de Catalunya insulte mi país llamándole escorpión franquista.

Eso es exactamente lo que hace TV3 con nuestra democracia, con nuestras instituciones, con nuestro país, en definitiva. Y se lo digo, porque recientemente, con motivo de la inhabilitación del señor Torra, hemos visto una programación especial, en la que se volvía a presentar España como un país antidemocrático, etcétera. Y mire, sin ningún ánimo de hacer campeona del mundo a su analista de cabecera, la señora Rahola, la omnipresente señora Rahola. Pero dijo literalmente lo siguiente, la señora Rahola, en el *Tot es mou*: dijo que para justificar la represión y cito literalmente, una televisión pública que pagamos todos los catalanes, para jodernos, dijo literalmente la señora Rahola, se ponen de acuerdo. Se refería a los españoles. O a los partidos políticos constitucionalistas. Usted cree que es normal, que los catalanes constitucionalistas tengamos que aguantar ese lenguaje soez en la televisión pública que pagamos todos. ¿Y esa agresividad contra nuestras instituciones y contra nuestro país?

Yo creo que eso es absolutamente anómalo. Y esa es la anomalía que ustedes están normalizando. Están normalizando la pedagogía del odio a España. Eso es lo que están haciendo ustedes desde TV3. Y a mi me dirá que ustedes ofrecen una visión plural y diversa, pero de verdad, que cualquiera que vea TV3, que no sea una persona radicalmente volcada en la causa separatista, se lleva las manos a la cabeza. Es inadmisibile normalizar, como normalizan ustedes, la pedagogía del odio a España.

El president

Senyor Sanchis, té la paraula. Senyor Pujol, per què...

Eduard Pujol i Bonell

Sí; evidentment, li demano per aquesta al·lusió directíssima, el dret a rèplica. No sé si ara, quan respongui el director Sanchis, vostè mateix.

El president

Si espera que acabi la pregunta, si us plau? Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. A veure, senyor diputat, és que de vegades m'ho posa molt fàcil. És a dir, és que és increïble, és a dir..., confondre la crítica a persones, institucions, governs, etcètera..., líders, el que segueix, amb la crítica a un país, és una estratègia molt antiga i molt horrible. És a dir, i vostè segurament li la retraurà a un expresident de la Generalitat, quan ho feia, o quan vostès pensaven que ho feia. Com vostè copia això? És a dir, quan unes persones critiquen les institucions actuals de l'Estat, o una part del poder judicial, o una part del poder polític, o el Govern, estan criticant Espanya? És així lo que diu vostè?

És a dir, quan els senyors del PP diuen que aquest Govern que tenim és horrible i que ens porta a la tragèdia i a l'abisme, etcètera, a vostè li semblaria normal que el senyor Pedro Sánchez diguera que estan atacant Espanya? A mi m'agradaria que, en aquest sentit vigilara una mica les expressions. Perquè sinó, a partir d'aquest moment, cada vegada que algú tinga una reserva, que està passant bastant a Espanya, eh? Quan algú té una reserva o quan algú té una opinió contrària o quan algú té una discrepància, no podrà dir res, perquè sinó està atacant Espanya. Doncs, a mi em sembla que és una manera d'enfocar les coses bastant perillosa. I: *si ellos tienen uno, nosotros tenemos dos*. No sé si se'n recorda. I, per tant, a partir d'aquest moment, doncs, jo li diré que sí, que hi ha gent que a TV3 critica o lloa algunes institucions i algunes conductes i que, ni uns estan salvant Espanya, ni els altres l'estan atacant.

Diu que Pilar Rahola és omnipresent. Bé; doncs, digue'm vostè quantes hores surt la senyora Pilar Rahola. Perquè li puc explicar exactament quants minuts té, últimament, en pantalla de programació de TV3. I com sempre, ha tornat a fer abans, torna a dir-me que, allò que diu Pilar Rahola, és el que diu Televisió de Catalunya. I perdone, ni és la meua analista de capçalera, ni ho és de la televisió, ni el que diu representa l'opinió de la televisió.

I sí, el que diga Pilar Rahola i el que diga qualsevol persona que a mi no m'agrada i que es pot identificar amb aquesta o amb altres actituds polítiques, s'ha d'aguantar,

sí. Amb els diners que paguem tots els catalans, com també paguem la Junta Electoral Central, també paguem –si no m'equivoque– l'Audiència Nacional i el Tribunal Suprem, i aquí estem pagant tots. I no passa res. Mire, això ho paguem entre tots. Per acabar, si posa com a exemple el *FAQS*, només una petita correcció: el *FAQS* no es fa el dia 11. El dia 11 era dissabte, i el *FAQS* es fa..., era diumenge, i el *FAQS* es fa el dissabte. Per tant, com ha estat parlant del dia..., això ja acaba en el *FAQS*, acabe per exemple, en els programes que van fer-se aquell dia. O si estem parlant del senyor Torra, acabe en els programes que es van fer...

Fitxer 3

...aquell dia. I si vol parlem una estona molt llarga, de com va ser el *Més 324* aquell dia...

El president

Senyor Sanchis...

El director de Televisió de Catalunya

No de com va ser el *FAQS*, que no es va emetre aquell dia.

El president

Gràcies. Senyor Pujol, té trenta segons.

Eduard Pujol i Bonell

Sí; el senyor Martín Blanco ha fet una referència directíssima. Unes expressions meves en l'última sessió plenària. El senyor Martín Blanco hauria de saber que sóc, efectivament –o m'agrada ser– punyent però sempre correcte. Reitero o faig bandera que els debats incorporin expressions, ironies, riquesa, recursos i també el recurs d'una faula. Una faula és una faula.

Veig que rasquen, senyal que va picar. I m'agradaria llegir exactament, perquè ho tinc a la mà, el que vaig dir. I d'aquesta manera, veurem què vol dir una faula i veurem que vostès sempre aconsegueixen fer un joc de mans entre la realitat i el que voldríem que un hagués dit. «Avui, Espanya és un estat addicte a la repressió. Ho deia...

El president

Se li acaba el temps...

Eduard Pujol i Bonell

No, se m'acaba, no..., vull fer la...

El president

Tenia trenta segons (*Força remor de veus.*)

Eduard Pujol i Bonell

Escolti'm la...

El president

Ha quedat clar i la gent pot escol...

Eduard Pujol i Bonell

No, no..., doncs miri, vaig molt ràpid.

El president

Senyor Pujol..., no, senyor Pujol. És que se li ha acabat el temps. La gent va poder escoltar el que...

Eduard Pujol i Bonell

No, no..., és que, hi ha tot el temps del món per assenyalar i no hi ha tot el temps del món a poder fer la...

El president

Senyor Pujol, se li ha acabat el temps. Ja està.

Eduard Pujol i Bonell

Doncs sí, vaig parlar de la faula de l'escorpí...

(El president retira l'ús del micròfon al diputat i aquest continua parlant uns moments.)

El president

Senyor Pujol, se li ha acabat el temps.

**Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre els criteris
de programació de la Diada Nacional de Catalunya**

323-00298/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre els criteris de programació de la Diada Nacional de Catalunya. I la formula el diputat Daniel Serrano, del Subgrup Parlamentari del Partit Popular. Té la paraula.

Daniel Serrano Coronado

Gracias, presidente. Señor Sanchis, volvemos a preguntarle: ¿Qué criterios han guiado la programación de contenidos con motivo de la Diada?

El president

Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

A mi em va semblar molt correcte. Evidentment, perquè sinó vostè, d'alguna manera, se n'hauria assabentat. I, a més, no només molt correcta, sinó amb un..., com sol passar, amb molt d'èxit d'audiència, senyor diputat. Com sol passar, sí.

El president

Senyor Serrano, té la paraula.

Daniel Serrano Coronado

Gracias, presidente. Señor Sanchis, hay que reconocerle que es persistente. Y que las cosas las tiene claras. Y por mucho que la oposición le pregunte, en esta comisión, por los criterios que guían los contenidos en TV3, usted siempre responde los mismo: se nota que la lección la tiene bien aprendida.

Sin embargo, la realidad de lo que vemos después, nos lleva a la conclusión de que realmente, el único criterio que guía la programación de TV3, es el de la arbitrariedad política más descarada. Y me explico: en la última comisión de control, le pregunté el motivo por el cual las protestas habidas en Lleida contra Quim Torra, con motivo del segundo confinamiento fueron relegadas al *Telenotícies Comarques*, en lugar de hacerlo en el *Migdia*, con más audiencia. Usted me vino a decir que una protesta contra Quim Torra, de cientos de personas, no justificaba participar, que se emitiera

ese contenido en el *Telenotícies* de más audiencia. Pero bien, poco después, al parecer, este criterio cambió. Y no nos lo dijo, porque el 23 de agosto, el *Telenotícies Migdia* se hizo eco de un acto de la Universidad Catalana de Verano con catorce asistentes, incluido algún fotógrafo.

Al parecer, el criterio cambió. Pero, con la programación de contenidos con motivo de la Diada, usted se ha llevado la palma. Mire, de entrada, empezaron fuertes y pronto, porque el día 10, por la tarde, ya estaban *on fire*. Primero, con la retransmisión en directo del Acto de entrega de medallas donde, lamentablemente, los menos protagonistas fueron el personal sanitario. Después, con el discurso de Quim Torra en dicho acto, y luego, con el inicio del *Telenotícies Vespre*, que más que *vespre*, parecía de Torra, porque fue el único protagonista. Bueno, él y el nuevo *conseller* de Interior, con una entrevista. Y lo gracioso es que, al día siguiente, retransmitieron un acto en directo de Òmnium Cultural, sin público. No cientos, o catorce, sin público. Parece ser que el criterio volvió a cambiar. Usted cambia más de criterio que Groucho Marx de principios.

Pero lo dramático es que la programación de contenidos de TV3, la realidad es que no hay ni criterios ni principios, sólo ideología separatista. Y esto es más propio – señor Sanchis– de una televisión de régimen, que de una televisión democrática. Pero mire, hay esperanza. Asoma ya un horizonte electoral, donde los catalanes tendrán la oportunidad de cambiar de *govern* y de prioridades. Y entre ellas, las de cambiar esta televisión pública catalana, para tener nuevamente una televisión pública de todos y para todos, respetuosa con la pluralidad política y social de Cataluña. En definitiva, señor Sanchis, tenemos la oportunidad de tener una televisión pública regida por principios realmente democráticos. Esos que usted obvia, un día sí, y otro también.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Doncs enhorabona, senyor diputat. Ara podem canviar això exactament, i fer una televisió pública com l'andalusà o com l'espanyola, durant tants anys i encara ara..., és un bon model, no passa res; encantats, la gent pot decidir això; no seré jo qui els

digui el que han de votar, ja ho faran vostès. I espere que tinga molta sort en això. Respecte al que m'ha dit... –espere per vostè, eh?, evidentment, per les teles ja seria..., públiques, ja seria una altra cançó.

Respecte al que m'ha dit, a veure si ens aclarim una miqueta. Quan no hi havia coronavirus, es pot calcular la presència de persones en un acte. Quan hi ha coronavirus, aquest criteri canvia. No és que jo canvie els meus criteris, com Groucho Marx, en tot cas, els canviaria com Harpo. Jo, senzillament, m'adeqüe al moment que vivim. I crec que vostè també ho haurie de fer. És a dir, quan una universitat convoca un acte i hi ha limitat l'aforament, evidentment, no comptarà si hi ha dues mil persones. Si aquell acte es fa, també, via *streaming* o es fa..., s'emet per televisió perquè no pot haver-hi gent en aquella sala, com vol que apliquem el mateix criteri? Si vostè parlava d'actes, anteriors a la Covid, doncs, evidentment, sí que hi havia un criteri de quanta gent hi havia.

Si ara me diu que no..., però nosaltres normalment, sí, mirem la repercussió social que tenen les coses i després, quan se tracta d'un acte acadèmic, moltes vegades el que valorem –i encara més ara– és la persona que hi va. I és les intervencions que té, la importància que té allò. I encara li'n diré una altra: és que jo no valore això. És que, de vegades, vostès es pensen que no és que siga Groucho Marx, és creuen que soc Fu-Manxú. És que jo no controlo la televisió com voldria vostè ni com vull jo. És que hi ha una sèrie de professionals, que tenen uns criteris i aquests criteris que tenen els professionals es discuteixen en reunions de redacció, en les seues seccions. I fins i tot hi ha un consell professional per si falla alguna cosa. I són els periodistes i els directors de mitjans els que determinen quins actes se segueixen i quins no.

El dia que tots aquests professionals diguen que jo m'estic immiscint o que estic intervenint, entendré perfectament que vostè té raó. Mentrestant, no, perdone, ho lamente moltíssim. Ni són els meus criteris, ni és la conspiració, ni soc jo tal com diu vostè que soc jo. Són uns professionals que tenen uns criteris informatius. I si no li agraden, expliquen quins són aquests. No es preocupe, els els faré arribar.

El president

Gràcies.

**Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la
programació esportiva i el futur del canal Esport3**

323-00300/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre la programació esportiva i el futur del canal Esport3. I la formula el diputat Josep Riera, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula.

Josep Riera i Font

Gràcies, president. Som conscients que, en el context de crisi la majoria de la gent té preocupacions més importants que els esports. Però nosaltres sabem, com va expressar bé Jorge Valdano en una ocasió, no sé si la frase era seva o la divulgava d'algú altre: que l'esport o el futbol és la cosa més important de les coses menys importants. Però ocupen un espai en els nostres mitjans públics. Li volia preguntar perquè, a partir de la recuperació de competències en esports, com a director, una mica quins plantejaments ha fet. Com enfoca tot el que fa referència als esports a TV3.

I, en tot cas, li faig una sèrie de preguntes més concretes. Però, vull dir..., és per tractar una mica, en conjunt, el tema dels esports. Com queden condicionada la programació esportiva per la manca de drets de futbol i grans esdeveniments; quines novetats hi ha, en programes; quina mena d'esdeveniments esportius es podran transmetre. Quines finestres tindran els esports –i això també li dic amb relació al que ha anunciat, per saber, també, en quin punt està la reorganització de canals per potenciar la programació infantil i juvenil. Si té a veure amb el canal Esport3, com sembla que sigui. I la potenciació d'aquesta programació hi donem suport. I els encoratgem a impulsar-la.

Han fet, també, programes específics sobre la crisi del Barça, una mica per saber com han funcionat. I aquí aprofito, també, per renyar-lo una mica o renyar-lo..., o no una mica, per renyar-lo per la nul·la presència de dones en el primer especial que es va fer. I també, relacionat amb això, quin serà el pes de l'esport femení en la programació esportiva. Està bé aquest criteri que ens van explicar fa temps, d'incloure sempre notícies d'esport femení en els telenotícies. I, al capdavall, torno

al principi, una mica, per dir: ara que vostè torna a tenir competències directes en la programació esportiva, quin és el seu plantejament respecte aquesta qüestió.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, com vostè sap, la *evolution...*, retorn, que diu vostè, es va produir fa molt poques setmanes. I la veritat és que això implica crear un equip nou i discutir amb aquest equip nou, que és el que estic fent ara mateix, un pla de treball i un pla de canals, un pla de continguts sobre unes idees que vostè diu que jo havia explica aquí, però que ja havíem parlat amb l'anterior director corporatiu, que em sembla que compartim la gent que treballa en aquella casa, amb l'actual àrea d'esports, i jo mateix. La primera cosa que hem de definir, efectivament, és quin sentit té, ara, un canal esports, quan hi ha aquestes mancances respecte a continguts.

I és el que estem veient. I sí, com confluïr-lo per deixar també pau que un canal juvenil pugui ser infantil i pugui tindre, per exemple, un apartat al costat dels canals infantils i juvenils en les plataformes de pagament. Tot això, ho estem mirant. Però, de vegades, arriben notícies que bé..., allò que tenim previst, resulta que no és tan terrible. Per exemple, ara, respecte a drets esportius. Hem pogut adquirir a un preu molt raonable els amistosos del Barça, per temporada. Hem adquirit els drets de la lliga de primera divisió de futbol femení. I comencem a emetre'ls aquest cap de setmana. (*Algú esternuda.*) Salut. I, a més a més, estem ara quasi en condicions i estem a punt de tancar aquesta operació de comprar els drets de la segona divisió A. On hi ha tres equips catalans: Espanyol, el Girona i el Sabadell. Equips potents, per exemple.

Bé; amb això hi ha una part de la graella que pot quedar..., de la graella del canal Esports actual que pot quedar ben complerta. Però, evidentment, aquest canal no té aquesta intenció, sinó anar a l'esport base. A les federacions, altres modalitats, etcètera. Això ho estem treballant, per exemple, bastant en televisions locals. Tenim ofertes de televisions locals, de la XAL, etcètera, per poder emetre partits. Bé; en tot cas, la situació respecte a continguts no és tan greu com es pensaven. I, en tot cas,

també, en les pròximes setmanes i segurament en la pròxima intervenció, en la pròxima compareixença en aquesta comissió li podré concretar molt bé, molt més, com queda definit, tant pels canals com la necessitat d'emetre en alta definició. Com per exemple, en plataformes, ja li explicaré com intentarem fer-ho, com també els continguts que tindran els canals resultants d'aquesta estratègia que estem preparant ara.

El president

Passem a la següent pregunta.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya a respondre oralment en comissió sobre la graella de la programació

323-00307/12

Dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre la graella de programació. I la formula la diputada Adriana Delgado, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Adriana Delgado i Herreros

Gràcies, president. Bon dia, bon dia a tothom. Senyor Sanchis, després d'uns quants mesos amb la programació de TV3 dels diferents canals televisius, afectada per les conseqüències del coronavirus, sembla que s'ha pogut normalitzar la graella per aquesta temporada. A banda de la disminució de la producció de programes, doncs, també derivada d'aquesta situació excepcional, hi havia una amenaça de caire econòmic sobre la continuïtat d'alguns programes que podem considerar insígnia de la casa.

Però les aportacions extraordinàries per part del Govern han ajudat a poder configurar aquesta graella, que entenem, doncs, ja era la que estava prevista. La situació és incerta per tothom. Suposem que també per tota la producció de programes a TV3 i els seus canals. De moment, però, sembla que la temporada ha començat al mateix ritme que anys anteriors. En tot cas, ens agradaria que ens poguéssiu explicar com afecta aquesta situació de pandèmia, de crisi, la programació habitual de TV3 i la resta de canals. Quina és la previsió per la graella de tota aquesta

temporada i quines són les principals novetats en els diferents canals i plataformes de TV3.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, president. Gràcies, senyora diputada. Bé; vostè ho ha explicat bastant bé. Va ser..., vam començar a principi d'any amb una sèrie d'imprevistos, limitacions, etcètera, que ens han marcat moltíssim quines possibilitats teníem de cara a confeccionar aquesta graella de l'últim quadrimestre. Vam començar amb un pressupost que, finalment, quan es va aprovar ja vam dir que no era suficient. I aleshores, va arribar..., vam demanar i se'ns va acceptar, un pressupost extraordinari des del Departament de Cultura, per cobrir nova programació, bàsicament nova programació. Però també tot això va tardar, perquè havia de seguir els passos legals corresponents.

I això vol dir que, fins a final d'any i sobretot, de cara al pròxim any que ve, no tindrem els resultats d'aquestes contractacions que jo crec..., que són moltes i crec que estan molt bé. I crec que feia absolutament falta. I, si parla amb representants del sector, li dirà que alguna cosa ha fet tot això. Després va arribar la pandèmia i el descens de publicitat. I aleshores, va quedar amenaçada la programació mínima que ja teníem programada pel que restava d'any. I no només això, no es podia produir els programes amb la mateixa manera que fèiem fins aquell moment. Per tant, tot això ens ho ha complicat. Finalment va arribar –vostè ho ha dit– una aportació extraordinària de part del Departament d'Economia. Aquesta aportació va anar a recuperar abans d'hora, abans del que teníem previst, la telenovel·la *Com si fos ahir* més el *Polònia*. I el que nosaltres tenim, de cara a final d'any, són molts programes amb les quals ja comptàvem en...

Fitxer 4

...anteriors temporades.

Poques novetats, és veritat. Molt escasses. Algunes, fins i tot, procedent de la crida del 33, perquè no ha pogut ser d'una altra manera. I algunes, que sí que emetrem en aquesta temporada i que ja els ho faré perquè estem acabant ara de perfilar-les per presentar-les la setmana que ve. Sobretot, en àmbit digital. Per diferents suports, que no són els de la televisió digital terrestre.

Bé, doncs resulta que això ha sigut així. Ens hem resignat a no fer grans canvis, però no ens hem resignat que aquests programes foren qualitativament bons i tingueren una gran repercussió. El resultat, al mes de setembre, vostè l'haurà pogut llegir, és que TV3 és la cadena que creix més i que ha liderat el setembre amb un èxit de totes les estrenes que ha fet. També és veritat que molta gent que demana o molta gent que ens resta mèrits dient que és perquè no hi ha oferta, ha de saber ara que Televisió Espanyola ha presentat una programació alternativa, també en català, pel circuit de Sant Cugat. I també ha de saber quins resultats està tenint. I jo no m'alegre dels mals resultats que tinga la competència.

Només dic que no deu ser tan fàcil fer programació quan una televisió pública tan potent com Televisió Espanyola fa grans apostes i després trau el resultat que trau. Doncs algun mèrit deuen tindre els professionals que treballen a Televisió de Catalunya.

El president

Gràcies. Passarem..., avançarem ara la pregunta 25.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la pluralitat d'opinions en els programes especials per la inhabilitació de Joaquim Torra i Pla, president de la Generalitat

323-00304/12

Que va dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre la pluralitat d'opinions en els programes especials per la inhabilitació de Joaquim Torra. I la formula la diputada Marta Ribas, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Té la paraula.

Marta Ribas Frías

Gràcies, president. Bé, Sanchis..., senyor Sanchis, considera que hi ha hagut pluralitat en les veus i en les opinions polítiques que van participar en la programació especial fet aquests dies per la inhabilitació del president Torra?

El president

Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Doncs, feta així la pregunta, genèrica..., i per tant, ara després concretarà, en principi genèricament considere que sí. Considere que els criteris per a l'elaboració d'aquella programació, que vam partir dels responsables de cada programa i també dels responsables d'informatius pel que fa als telenotícies, són els correctes i els que apliquem habitualment.

El president

Senyora Ribas, té la paraula.

Marta Ribas Frías

Mirin.. em centro especialment en la part més informativa, programa especial del 324 emès per TV3 en *prime time*, la nit de dilluns. A les deu de la nit, una entrevista a l'advocat Boye i una taula de juristes i després, a plató, el senyor Batet i la senyora Vilalta. La veu de la oposició no es va poder sentir fins gairebé les dotze de la nit i per skype. Per cert, el matí següent repetien aquesta mateixa operació a Catalunya Ràdio. Vull dir, que és un format que haurien haver parlat.

Els partits indepes, els seus representants, dels partits independentistes, a l'estudi. I els demás, després i per telèfon. Dimarts, parlaven els grups al Congrés. A TV3 apareixien declaracions dels grups independentistes, res de la resta. Ja no entro amb tota la resta de la programació informativa, que en realitat és tot el dia, a TV3. Amb pluralitat mínima o zero, de tertulians, opinadors que hi apareixen. Per nosaltres, la percepció és que no els ha interessat mostrar què hi té a dir l'oposició a Catalunya, sobre aquest tema. Per escoltar una veu discrepant a l'opinió del Govern, a l'opinió dels grups de suport al Govern, t'havies d'esperar a les dotze de la nit.

Després, se sorprenden que s'estigui perdent un cert tipus d'audiència a TV3. L'audiència de gent que no sigui independentista. Aquesta setmana, de nou teníem dades. En aquest cas, una comparativa que havia fet un periodista del diari El País, de les dades del CEO dels darrers sis anys. De 2014 a 2018 ha caigut gairebé a la meitat el percentatge d'enquestats que deien votar Ciutadans, Partit Socialista, Partit Popular o Iniciativa, el 2014, ara Comuns. I que deien informar-se a partir de TV3. Gairebé la meitat. La caiguda més gran, precisament, la dels votants de l'espai polític d'Iniciativa, en aquell moment, i ara de Comuns. Certament, els informatius de TV3, durant tots aquests anys, han estat líders d'audiència. Però, amb quin tipus d'audiència? Només d'una part del país. Jo no em cansaré de recordar-los que els mitjans de comunicació públics tenen la missió i obligació de servir-li a tothom. A tot el país, no només a una part, perquè són una eina de garantia del dret a la informació de la ciutadania.

Vostès no són eina de govern ni de majories. Són eina de garantia d'un dret de la ciutadania. Vostè creu que li fan cap bé a TV3, els mitjans de comunicació públics, reduint la pluralitat de la seva audiència. I els fets d'aquesta setmana i d'un moment polític clau...

El president

Senyora Ribas...

Marta Ribas Frías

...com la inhabilitació del senyor Torra, em remeto, a la no pluralitat de les veus que s'han ofert.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. Senyora diputada. No tenim les mateixes dades. I, per tant, m'agradaria..., si vol, en un moment amb una mica més de temps, contrastar-les o que li enviara jo totes les participacions que van fer els partits polítics aquell dia, en els diferents programes de Televisió de Catalunya i també en informatius. I ho lamente molt, però no tenim les mateixes dades. Perquè, al meu parer, la pluralitat

va quedar garantida. I si vostè em diu que no, doncs, li agrairia això, que ens ho mirem tranquil·lament i jo li envie un petit informe. I si vol, en la pròxima comissió o fora de la comissió, ho discutim. Perquè no li ha de cabre la idea que aquí se silencien veus o s'amaguen veus d'oposicions o de discrepàncies. Al contrari.

I la prova és que cada setmana demanem estadístiques detallades de tots els participants, de tots els analistes, de tots els contertulians i de tots els entrevistants. I mirem sempre que hi hagi un equilibri. Encara li diré una altra cosa. Quan arriba una campanya electoral, que estem sotmesos a criteri de la Junta Electoral Provincial i Central i que tenim uns comptadors, normalment no canviem. Ni millorem, ni empitjorem, ni modifiquem res que siga el que fem habitualment. En aquest dia concret, ja li torne a dir que podem parlar-ne. També és veritat que em va arribar, des d'algun programa concret, el Tot es mou, per exemple, invitacions a determinats polítics que no havien acudit aquell dia. Després si que van anar, al Més 324. I després també podem parlar, perquè uns en plató, perquè uns altres en plató. Però perfectament, cap problema.

Respecte a l'article del País, que diu vostè que va escriure un periodista que es diu Cristian Segura, fa temps que el publica. Jo crec que és la quarta vegada que publica, o la tercera vegada que publica aquest article; el mateix. Aquest senyor, per cert, va ser alumne meu. Per tant, si hem de fer cas a la gent del PP, segurament ja porta la maldat encomanada. Aquest article no se planteja una pregunta que és bastant clara. És a dir, quanta gent que ara vota partits que no són independentistes mirava abans la tele i quanta gent ens mira ara. Però la pregunta esta s'hauria de formular també d'una altra manera. Quanta gent que abans votava partits independentistes, ara ja no ho fa. I podria ser que una part d'aquesta gent siga el nostre públic, perquè nosaltres no hem baixa d'audiències.

És que no hem baixat d'audiències. I això vol dir, segurament, que és possible – només li ho planteja com a hipòtesi– que alguna gent que abans votava aquests partits, ara ja no els vote. Només com una hipòtesi per discutir-la. Vostè em pot dir que no, però podem parlar-ne. I després, li torne a dir, és curiós que la gent que mira, que s'expressa habitualment en català i que busca televisió en català, quan els fan una oferta –també en català– en altres canals públics, per exemple, continuen

mantenint-se fidels a les mateixes audiències de sempre, amb TV3. Però entenc que és un problema. A mi se m'acabarà el temps. Entenc que és un problema complicat, però li dic que no es quede amb primeres interpretacions, sinó que poden haver-n'hi d'altres. Això s'ensenya, també, en la meua facultat. El senyor Martín Blanco ho sap.

El president

Senyora Ribas...

Marta Ribas Frías

Senyor Sanchis; el CEO pregunta, en cada moment, a qui vota o té intenció de votar i amb qui s'informa. No es creuen les dades de qui va votar fa quatre anys i amb qui s'informa ara.

El president

Gràcies.

El director de Televisió de Catalunya

Un segon. Li direm al CEO que ho faça millor.

El president

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Catalunya Ràdio, sobre l'inici de la temporada i els canvis en la graella de programació.

**Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre
l'inici de la temporada i els canvis en la graella de programació**

323-00301/12

I la formula el diputat Eduard Pujol, del Grup Parlamentari Junts per Catalunya. Té la paraula.

Eduard Pujol i Bonell

Director Gordillo, bon dia. Avui estic content, repassant què preguntem en aquestes sessions de control he comprovat que les preguntes de Junts per Catalunya sempre apunten al producte. I això està bé. Preguntem per ajudar. Volem que la ràdio pública ocupi el lloc que ha d'ocupar: el lideratge. I en aquest sentit, si mai vol contrastar

idees, ja ho sap, disposats a ajudar-lo. Per entendre'ns, no ens hem perdut mai en els detalls d'un butlletí a les cinc de la matinada. Però sí que li hem discutit, a vegades, ambicions i criteris tècnics radiofònics que hem pensat que falta. O quan hem pensat que falta ambició.

Sovint es parla de servei públic, com si això fos una condemna a no ser líder, i és just al contrari. Per ser líder has de donar servei, sense oferir un bon servei a l'oient no ets líder. Si no ets útil, no ets líder. Fer aquest servei al públic no et condemna, sinó tot al contrari, et reforça. La qüestió és, evidentment, com ho fas. L'última vegada que ens vam veure, Mònica Terribas acabava de dir que ho deixava. Ara la temporada ja ha arrencat, hi ha canvis al matí, no es toca el migdia, no es toca la tarda, canvia la nit. Quan Catalunya Ràdio, per cert, tenia un lideratge superpotent, es feia dir la ràdio nacional i més esportiva. Ara s'aposta per una nit sense esports. Esperem que el nacional no es perdi. No és cap judici, senzillament estic aixecant acta. Però, la pregunta: com ha començat la temporada? Catalunya Ràdio tornarà al lideratge, aquest any sí? I una situació que ens amoïna, també, senyor Gordillo: Mònica Terribas va marxar entre grinyols i ara el Comitè d'Empresa encara expressa, en un comunicat que a Catalunya Ràdio continuen grinyolant coses.

Si és així, què grinyola? I sí, senyor Martín Blanco, avui Espanya –i deixi-m'ho dir– és un estat addicte a la repressió. I les faules són faules. La faula de l'escorpi i de la seva obsessió per picar és oportuna. Per picar, fins i tot, el mestre que té voluntat d'ajudar-lo, diu la faula. Perquè l'Espanya política, sempre acaba picant Catalunya i no se'n pot estar. Si Catalunya demana trens dignes –i això és el que deia el Ple– si demana un pacte econòmic just, si denuncia un maltractament fiscal evident, i si demana el dret a decidir o, si tips, posem urnes, l'Espanya política, efectivament, sempre pica Catalunya. Se'n diu repressió i això és el que vaig denunciar.

El president

Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals (Saül Gordillo Bernárdez)

Bon dia. Gràcies, senyor president. Senyor diputat, molt d'acord en moltes de les coses que diu. Jo mai he contraposat la idea i el compromís amb el servei públic amb la pèrdua d'audiència. Al contrari, estic en aquest sentit claríssimament alineat

amb vostè. La única manera de fer servei públic és tenir públic. I de fer més servei públic és tenir el màxim de públic possible. I per tant, amb aquesta idea nosaltres venim de, precisament..., un estiu molt satisfactori. Deixi'm que felicití Albert Segura i Adam Martín per haver fet, en directe, el matí i la tarda d'un estiu que van fer amb un pressupost sota mínims, pel Pla de contenció de menys de 350.000 euros, arran de la caiguda dels ingressos pel Covid.

Això ha comportat que hàgim tancat el millor agost de la història de Catalunya Ràdio en consum digital, amb més de 700.000 usuaris únics, cosa que, per les dimensions de la ràdio pública són unes xifres molt bones. I, per tant, comencem la temporada una mica amb aquest impuls de l'agost i amb la satisfacció d'haver superat la sortida de la directora i realitzadora d'*El Matí de Catalunya Ràdio*, com vostè comentava. I de l'època més dura del Covid, que ha impactat en la manera de fer ràdio, en la manera de treballar i en la manera d'organitzar-nos. La graella d'aquest any és una graella de qualitat. Creiem que és una graella competitiva. I n'estem molt orgullosos. Creiem que és la culminació del projecte de renovació de Catalunya Ràdio, el projecte que ens vam proposar amb la nostra arribada a la direcció de Catalunya Ràdio.

És una graella més equilibrada, en el sentit que hem redimensionat i racionalitzat les hores d'esports, sense renunciar a l'aposta, perquè és un departament importantíssim de Catalunya Ràdio, el d'esports. Hem reduït les hores de tertúlia política. Hem incrementat l'entreteniment i l'humor, que és un repte difícil a la ràdio pública, amb relació a la ràdio privada, com vostè també molt bé sap. En aquest sentit, crec que tenim un èxit sobre la taula, que és el del Búnquer, de deu a onze de la nit.

Hem incrementat el contingut cultural. Hem cobert buits que teníem amb programes com Les dones i els dies i el podcast a partir d'aquest mes d'octubre, Ja m'entens. Hem obert noves vies de contingut, com el *true crime*, amb èxits com *Crimis*, en audiència digital i també amb audiència televisiva. Hem apostat per noves fórmules de distribució de continguts amb el podcast *Tor*, que és una experiència que repetirem, a partir del 26 d'octubre, amb l'estrena del *Segrest*, un podcast dedicat

també a una sèrie de no ficció dedicat al segrest de la farmacèutica d'Olot. En aquest sentit, fent un pas més...

El president

Senyor Gordillo...

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals

Perdoni, ja acabo..., en aquest sentit, fent un pas més en un aspecte innovador, que és el de l'àudio 3D. I, per tant, estem bastant contents de la graella d'aquesta temporada.

El president

Gràcies.

Eduard Pujol i Bonell

Senyor Gordillo, no ha...

El president

Senyor Pujol, té la paraula. Li queden vint segons.

Eduard Pujol i Bonell

Senyor Gordillo, m'ha respost la primera pregunta, com ha començat la temporada. No m'ha respost la pregunta central: què grinyola o si encara grinyola alguna cosa, com denuncia el Comitè d'Empresa. D'altra banda, el consum digital és el consum digital, no és l'EGM, com vostè sap. I alerta amb els miratges.

El president

Senyor Martín Blanco, per què em demana la paraula?

Ignacio Martín Blanco

Sí, president; per al·lusions evidents.

El president

Trenta segons.

Ignacio Martín Blanco

Sí. Señor Pujol, yo lo que le digo es que usted puede seguir haciendo el discurso propio de la Liga Norte, populista, insultando a España, menospreciando a los españoles. Pero le digo que muchos catalanes, la inmensa mayoría de los catalanes. Y, por supuesto, la inmensa mayoría de los españoles, estamos hartos de que, desde este Parlament se insulte impunemente nuestro país, se tilde...

Fitxer 5

...España de un estado franquista. Se tilde España de escorpión que pica Cataluña. Pero ¿qué es esto? Yo le aseguro que, si un diputado, insisto, un tramontano del Congreso de los Diputados dijese un disparate tal sobre mi comunidad, sobre Cataluña, diría exactamente lo mismo: que es inaceptable que se insulte de esta manera...

El president

Senyor...

Ignacio Martín Blanco

....a toda una comunidad o a todo un país, que es lo que hace usted.

El president

Gràcies.

Eduard Pujol i Bonell

Per al·lusions...

El president

No, no...

Eduard Pujol i Bonell

Sí, sí..., li demano si us plau, és la última al·lusió. Si vol faré una rectificació, és que vull fer una rectificació.

El president

Pujol, no..., tot al revés, no.

Eduard Pujol i Bonell

És que em sembla que faré una rectificació que...

El president

Torno a treure el micro, senyor Pujol, de veritat, no...

Eduard Pujol i Bonell

De debò...

(El president retira l'ús del micròfon al diputat i aquest continua parlant uns moments.)

El president

Ja, però és que no... *(Rialles.)*

Eduard Pujol i Bonell

Si vol no parlo de l'escorpí i parlo d'un estat que destitueix, que inhabilita presidents legítims de la Generalitat de Catalunya.

(Forta remor de veus.)

El president

Senyor Pujol, vinga...

**Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre el
projecte directiu de Catalunya Ràdio**

323-00305/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Catalunya Ràdio, sobre el projecte directiu de Catalunya Ràdio. I la formula la diputada Natàlia Sánchez, del Subgrup Parlamentari de la CUP – Crida Constituent. Té la paraula.

Natàlia Sánchez Dipp

Bon dia a tots i a totes. Bon dia, senyor Gordillo. El 18 de setembre, el Comitè d'Empresa de Catalunya Ràdio feia públic un comunicat que ens preocupa. I per això li volem preguntar sobre el projecte directiu. El Comitè d'Empresa, és a dir, els treballadors i els representants dels treballadors i treballadores de Catalunya Ràdio

afirmaven: existeix una bicefàlia entre programes informatius. La direcció ha desistit de la gestió del dia a dia. Fins i tot, arriben a dir que hi ha una guerra entre departaments. Qüestions que són molt preocupants. Nosaltres creiem que és prioritari cuidar els serveis públics. I, per tant, la televisió i la ràdio d'aquest país, també.

I per cuidar-la, entenem que hi ha d'haver una direcció que estigui entregada, dia a dia, a resoldre els problemes, conflictes, o allò de quan la maquinària no funciona. Per tant, li volem preguntar sobre aquesta qüestió. Ja fa massa temps que les problemàtiques a Catalunya Ràdio que assenyalen la problemàtica o l'origen d'aquestes problemàtiques en la direcció, es van repetint. Per tant, creiem que és un deure d'aquest Parlament i aquesta comissió poder entomar aquesta qüestió. I, per tant, li preguntem sobre això. Existeix una bicefàlia entre programes i informatius? S'ha desistit de la gestió del dia a dia?

El president

Gràcies. Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals

Gràcies, senyor president. Senyora diputada i senyor Pujol: com que hi ha dues preguntes relacionades, ja preveia desenvolupar-les amb el que vostè també apuntava. A veure, clar, jo tinc el cor dividit. Perquè, per una banda, m'he sentit sempre molt defensat i molt protegit i molt acompanyat pels representants dels treballadors. Això és des de l'inici de la meva arribada a la direcció de Catalunya Ràdio, fins a situacions extremes com la de la tardor del 17, l'aplicació del 155 i l'amenaça que hi havia, sobre la intervenció i destitució dels directors dels mitjans públics, que va merèixer un comunicat del Comitè dient que mai acceptaria un director imposat pel 155 i que no estigués nomenat pel Consell de Govern de la Corporació.

En situacions d'estar en el punt de mira, diguéssim que la història de la meva relació amb els treballadors de la casa, jo..., diguéssim que no..., contradic una mica aquesta versió. És cert que hi ha hagut un comunicat, els últims dies, que és un toc d'atenció. I també és cert que a mi no em fa res fer una mica d'autocrítica. Jo, aquesta autocrítica la circumscriu als mesos de la pandèmia. És a dir, nosaltres hem

hagut de fer ràdio. I hem arribat a fer cinquanta, quaranta-cinc –per ser exactes– programes, des del confinament. Tota la gent de la casa ha hagut de fer ràdio, durant els mesos d'aquest any, des de casa. És cert que els companys d'informatius tenen més dificultats per fer la seva feina que els companys de programes, perquè no és el mateix fer guions i, per tant, fer teletreball per programes, que no pas per Catalunya Informació i pels serveis informatius.

Aquest tema l'estem estudiant i l'abordarem amb el cap d'informatius, que depèn de mi i amb el que treballo i tinc una excel·lent relació, com sap molt bé el senyor Eduard Pujol. No hi ha cap bicefàlia. És cert que aquesta pandèmia ha impactat en la manera de treballar. I en una organització com Catalunya Ràdio que, malgrat tot, se n'ha sortit, perquè ha mantingut quatre graelles de quatre emissores, i ha garantit el servei públic en una època difícilíssima, doncs, home, és lògic que hagi generat situacions. Quina és la meva autocrítica? Doncs que, segurament hem fet més comunicació de cara enfora, pensant en l'audiència, que no pas cuidant la institucionalitat de la relació amb els representants dels treballadors. Vam haver de centralitzar la relació amb els treballadors a través de la Direcció de Recursos Humans i Estratègia i jo sempre he felicitat el senyor Andreu Martínez per la feina que s'ha fet amb els plans de recuperació de l'activitat i a coordinar, a nivell global de corporació, tot el tema de com es treballava a nivell de pandèmia

I potser la direcció de la ràdio, específicament, amb el comitè durant aquests mesos, no hem tingut prou reunions com la que sí que vam tenir aquesta setmana.

El president

Senyora Sànchez, té la paraula.

Natàlia Sànchez Dipp

Bé, senyor Gordillo, celebrem que fem un pas cap a l'autocrítica. Però també nosaltres llegim amb molta preocupació un comunicat molt dur, dels treballadors i treballadores. Un comunicat que no podem passar per alt. I entenem que, en els propers dies i en les properes sessions podrem aprofundir en aquesta qüestió. Al final del programa, el final de l'etapa de Mònica Terribas, també va ser un cop dur, en què..., i cito paraules de la periodista Mònica Planas, no?, en què massa metàfores, massa al·legories, massa insinuacions, massa lectures entre línies,

indirectes i atzagaiades fan que s'estigui..., no hi hagi prou claredat sobre allò que no funciona en un organisme públic.

Per tant, nosaltres insistim en la preocupació sobre la situació a Catalunya Ràdio. Sobre la relació amb els treballadors i treballadores. Sobre com cuidem Catalunya Ràdio, per fer-la la ràdio del país. I certament, algunes de les escenes que vivim en aquesta comissió, en què hi ha un atac frontal cap als mitjans públics, especialment per part del Grup de Ciutadans. Hem vist que el Comuns també s'hi sumaven. I vull fer un apunt, si em permet, president, sobre això: no és una qüestió de l'independentisme. La situació o la qüestió sobre la pluralitat als mitjans públics és una qüestió sobre com el govern, com de governabilitzats estan els mitjans públics...

El president

Senyora Sánchez...

Natàlia Sánchez Dipp

I no una qüestió de l'independentisme. Perquè sinó, la CUP tindrien bastant més presència. Per tant, senyor Gordillo: l'emplacem, que aquesta autocrítica vagi més enllà i que apunti solucions pels treballadors i treballadores, que són qui sostenen la casa. I que són una prioritat...

El president

Se li ha acabat el temps, senyora Sánchez.

Natàlia Sánchez Dipp

...i aquest Parlament també posa sobre la taula com a prioritat.

El president

Passem a la següent pregunta.

**Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre la
graella de la programació**

323-00306/12

Dirigida al director de Catalunya Ràdio, sobre la graella de la programació. I la formula la diputada Adriana Delgado, del Grup Parlamentari Republicà. Té la paraula.

Adriana Delgado i Herreros

Gràcies, president. Bé, tornem a recuperar aquesta petició, que ja s'ha fet abans, sobre aquest balanç de l'inici de la temporada a Catalunya Ràdio. Com ja s'ha apuntat, un inici molt marcat, doncs, pel canvi en la direcció i amb la presentació del Matí de Catalunya Ràdio, ara amb la periodista Laura Rosel al capdavant. Però també amb altres canvis en la programació habitual de l'emissora. Alguns ja els ha citat vostè. La supressió del programa nocturn d'esports, que ha donat lloc a una franja dedicada al públic més jove. Ja ha parlat de la incorporació del Búnquer. Nosaltres també hi afegim Adolescents XL. Per tant, doncs, després d'aquestes setmanes d'emissió, si pot fer o..., explicar més al detall la valoració del Matí, de Catalunya Ràdio amb Laura Rosel al capdavant.

I aquestes primeres setmanes del Búnquer, que ja apuntava la primera resposta, però també d'Adolescents XL. I si pot, doncs..., fer més detall d'aquesta valoració general de l'inici de la temporada, també per la resta d'emissores del grup.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, doncs, la sortida de l'anterior directora del Matí de Catalunya Ràdio, amb el poc temps que ens va donar per trobar una alternativa, crec que l'hem superada amb nota. Perquè, en onze dies vam tancar la incorporació de Laura Rosel, que jo vull fer ja ara aquí un reconeixement, a ella i també al subdirector Albert Segura i a tot l'equip de Catalunya Ràdio l'esforç titànic que representa, en tant poc temps, assumir un programa de l'envergadura del Matí de Catalunya Ràdio, amb aquestes condicions tan complicades que he comentat anteriorment.

El Matí de Catalunya Ràdio té molta qualitat, en aquest inici de temporada. Que ha fet una aposta per renovar l'imaginari de molts col·laboradors, que portaven molt de temps a l'emissora i s'ha fet, crec, amb força encert. Ha millorat molt en molts aspectes radiofònics. Sona diferent i creiem que sona bé. L'audiència ha acollit el nou matí de manera excel·lent a valorar i a jutjar les dades digitals. Que, a l'espera de l'EGM, doncs, són les dades que ens donen pistes als directius de ràdio de cap on poden anar les coses. Tot i que són mètriques diferents, com apuntava el senyor Pujol. I en això sempre hi hem estat d'acord. El que passa és que jo sempre he defensat que no escoltar i no atendre la dada digital, que és una dada diària o gairebé en temps real, doncs, tampoc era una cosa de gaire modernitat. I que per dirigir una emissora era bo tenir en compte aquesta informació i no sotmetre'ns només al veredict de l'EGM tres cops l'any.

I en aquest cas, potser, en aquest any només dos cops. Per tant, el feedback és bo. El consum digital ha pujat, fins i tot, en el cas del Matí de Catalunya Ràdio. Però, el més important és que, qualitativament n'estem molt contents. Perquè se segueix prioritant la informació. El servei públic i, a més a més, s'ha fet una aposta digital important. I com vostè comentava, a la franja de nit, pel fet que es va deixar de fer el projecte confluït, d'esports, i pel fet que teníem un pressupost de 350.000 euros menys, doncs, hem hagut de fer apostes. I una de les assignatures pendents era intentar fer humor, també, en una franja nocturna. El *Búnquer* està anant molt bé. Amb més de 300.000 visualitzacions en un mes. Que, per nosaltres, són xifres molt bones. I *Adolescents XL*, que és un pas més d'*Adolescents iCat*, a Catalunya Ràdio, amb mig milió de reproduccions a Youtube i a la plataforma pròpia.

Per tant, dona sentit a tota l'aposta de renovació, modernització, de cultura, nous públics, atendre els joves, modernitzar i servei públic.

El president

Senyor Pujol, per què em demana la paraula?

Eduard Pujol i Bonell

Sí, senyor Gordillo, jo...

El president

Per què em demana la paraula?

Eduard Pujol i Bonell

Sí..., per una al·lusió que s'ha fet en aquesta intervenció i voldria fer-hi una aportació. Senyor Gordillo, no hi ha cap defensor més entusiasta de les mètriques digitals que jo. El que dic és que el consum digital sempre creix, perquè creix el parc d'aparells que permeten el seu consum. Continuen creixents els hàbits en que hi ha consum digital i, per tant, el consum digital que creixi és..., va lligat a la pròpia dinàmica de la ràdio. I per això, dic que s'ha d'esperar l'EGM per saber si és fruit de la pròpia dinàmica de la ràdio. Però no dic que no s'hagi de tenir en compte a l'hora de fer anar el producte, les mètriques digitals.

El president

Senyor Pujol...

Josep Riera i Font

Perdó, president. Per una qüestió d'ordre.

El president

Sí, digui'm...

Josep Riera i Font

Bé; davant les queixes del senyor Pujol, demano la paraula per al·lusions. En aquest cas, ha sigut per una qüestió que no té res a veure amb l'anterior. L'anterior ve originada perquè el senyor Ignacio Martín Blanco, en una pregunta que era sobre la televisió, parla del que va dir el senyor Pujol aquí al Parlament i barreja. És ell qui barreja això. Per tant, és absolutament pertinent que el senyor Pujol demani la paraula les vegades que calgui, perquè en la seva pregunta, que parlava de televisió, ja ha barrejat una qüestió...

El president

Senyor Riera, li he donat abans la paraula al senyor Pujol...

Josep Riera i Font

Sí, sí, però ell hi ha tornat i després no li ha donat la paraula altra vegada.

El president

...perquè hi ha hagut una al·lusió directa. No, s'equivoca, perquè després s'ha fet el mateix, contràriament, i no se li ha tornat a donar la paraula a l'altra persona. En qualsevol cas, seguim amb la comissió.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre les mesures que s'han adoptat davant la discriminació i l'assenyalament d'un treballador del departament de Salut per part d'una periodista de TV3 pel fet de emprar el castellà

322-00222/12

I, per tant, seguim amb la següent pregunta, que és dirigida a la presidenta en funcions, sobre les mesures que s'han adoptat davant la discriminació i l'assenyalament d'un treballador del Departament de Salut, per part d'una periodista de TV3, pel fet d'emprar el castellà. I la formula la diputada Sonia Sierra, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Gracias, señor presidente. En primer lugar, señora Llorach, la quiero felicitar por su sensatez y por su valentía, porque ha reconocido en sede parlamentaria que el catalán no es la lengua propia de Cataluña. Una de las cosas más repugnantes que están sucediendo ahora mismo en Cataluña es la terrible ola de xenofobia y de clasismo que están sufriendo trabajadores y autónomos por no hablar en catalán. Y digo que es xenofobia, porque suelen ser personas de origen inmigrante. Y digo que es clasismo, porque se suele atacar a personas que no tienen empleos que suelen estar muy remunerados.

Para entendernos, no atacan a Leo Messi, pese a que no habla catalán y pese a que su hermana se fue de Cataluña porque no quería sufrir la inmersión lingüística. Estas campañas de acoso y boicot, que en muchos casos acaban pidiendo el despido de empleados, están alentadas por los espías de los niños en los patios de los colegios. Pero lo más terrible es que ahora una reportera de TV3 también se suma. En

concreto, Mireia Prat publicó un tuit en el que decía que venía de TV3 y en el que se señalaba a un trabajador del Departamento de Salud.

Fitxer 6

Que, teniendo en cuenta el horario, era muy fácil saber quién era. Señora Llorach, ¿qué le parece a usted que una reportera de TV3 se dedique al señalamiento de trabajadores?

Gracias.

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Crec que..., senyora diputada, que ha llegit malament el tuït. No em consta que cap treballador de la corporació hagi fet una cosa així.

El president

Senyora Sierra, té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Sí; como tengo muy poco tiempo, no puedo buscar ahora el tuit, pero luego yo se lo mando y verá que es tal cual. Que los medios públicos catalanes se hayan dedicado a imponer el catalán por encima del español, está teniendo consecuencias nefastas. Para empezar, han dividido la audiencia, por cuestión de lenguas. El 80 por ciento de los catalanohablantes ven TV3 y el 16,5 por ciento de los castellanohablantes, ven TV3. La diferencia es abismal. Señora Llorach, ¿usted está satisfecha con unos medios públicos que prácticamente no van los castellanohablantes? ¿A usted le parece normal que los catalanes paguemos los carísimos medios públicos y que los castellanohablantes no lo vean? Porque cabe recordar que la mayoría de los catalanes tenemos el español como lengua materna. Usted está dando la espalda a la mayoría de los catalanes. Pero me da la impresión de que eso a usted le da absolutamente igual, mientras, eso sí, todos le paguemos su altísimo sueldo.

Pero es que no es sólo es eso. Es que en TV3 se está contribuyendo a la idea de que hablar español en TV3 es absolutamente inaceptable. Y en los últimos días, hemos vivido situaciones lamentables, como una campaña terrible de acoso a una trabajadora ejemplar de este Parlamento, a la que le mando desde aquí todo mi cariño, por cometer la osadía de hablar español en TV3. Una campaña pidiendo su despido. Señora Llorach, ¿está usted satisfecha con el tipo de audiencia que están creando? ¿A usted le parece normal que su audiencia pida en masa que se despida a una trabajadora de este Parlament, por haber hablado español en TV3? ¿Va usted a seguir permitiendo que se siga criminalizando el español en TV3?

Y tengo..., no sé si tengo tiempo, está aquí el tuit que dice literalmente: «*Arribem al Departament de Salut.cat. Hola, som l'equip de TV3, que venim a cobrir la roda de premsa. Dímelo en castellano que no te entiendo, i així tres vegades. Llengua.cat. Bé; que són els espies dels nens al pati..., teniu feina amb aquesta persona de seguretat.*» Era molt fàcil identificar aquesta persona.

El president

Senyora Llorach.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, sembla que des del seu grup polític s'ha fet una interpretació estranya i contradictòria de la situació que una professional dels serveis informatius de TV3 va expressar en el seu Twitter. Què diu, aquesta persona? Què diu Mireia Prats? Diu: «Arribem al Departament de Salut de la Generalitat. Hola, som un equip de TV3 que venim a cobrir una roda de premsa. *Dímelo en castellano, que no te entiendo.* I així tres vegades.» I menciona Plataforma per la Llengua i la Direcció de Política Lingüística de la Generalitat, per informar d'aquesta situació, que ha passat amb un agent de seguretat de l'accés del Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya.

És a dir, a una periodista de TV3 se li demana tres vegades que no parli en català, sinó en castellà, per accedir a un acte de la Generalitat de Catalunya, que és una instal·lació del Departament de Salut. Això, en tot cas, amb què té a veure és amb la vulneració dels drets lingüístics d'una persona de Catalunya i en l'àmbit públic de

la Generalitat. Quan se li diu que no pot utilitzar el català, sinó que ha de fer-ho en castellà, per saber on ha d'accedir. Per tant, a qui se li estan limitant els drets lingüístics, senyora diputada, és a la periodista de TV3, i no a la persona que està vigilant la porta del Departament de Salut.

Aquesta periodista no es fa ressò d'aquest incident en la seva crònica de televisió, sinó que ho explica en el seu perfil de Twitter, per fer-ne una denúncia pública. Explica què li ha passat, perquè se sorprèn que la normalització de l'ús de la llengua catalana a Catalunya tingui encara excepcions en l'entorn de l'Administració pública. Allò és un edifici de la Generalitat de Catalunya, no ens n'oblidem. De fet, ella no qüestiona en cap cas, que el personal de seguretat parli en castellà. Ella se sorprèn que li demanin a ella que no utilitzi el català. No assenyala ni discrimina cap persona, com vostès diuen. Sinó que, el que fa és denunciar una situació. Per tant, disculpin, eh?, però el plantejament d'aquesta pregunta em sembla un malentès per part del seu grup parlamentari, de la situació que aquesta periodista va explicar en el seu perfil de Twitter.

Sonia Sierra Infante

Por contradicciones, por favor...

El president

Senyora Sierra, trenta segons.

Sonia Sierra Infante

Sí, por contradicciones. Señora Llorach, usted cuando ha leído el tuit se ha olvidado de la parte más importante. Después de señalar a este trabajador, citando a los espías de los niños en los patios de los colegios. Que, además, se dedican al señalamiento sistemático de trabajadores y autónomos, dice: «*Teniu feina a fer, amb un agent de seguretat del Departament.*» Eso es señalamiento, señora Llorach, y usted, hoy aquí lo ha defendido. De verdad, ahora mismo tendría que presentar usted su dimisión, por sumarse al señalamiento...

El president

Senyora Sierra...

Sonia Sierra Infante

...de un trabajador.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Per al·lusions, president.

El president

Senyora Llorach...

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Senyora diputada, no ha entès absolutament res del que he explicat.

El president

Passem a la següent pregunta, que serà conjunta amb la pregunta 19, dirigida a la presidenta en funcions.

Preguntes acumulades a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la situació econòmica i pressupostària de la Corporació

322-00223/12 i 322-00230/12

Sobre la situació econòmica i pressupostària de la corporació. I la formula, en primer lloc, el diputat Ferran Mascarell, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Ferran Mascarell i Canalda

Sí; gràcies, senyor president. Bé; la nostra pregunta, senyora Llorach, versa sobre la situació econòmica i pressupostària de la corporació, ates l'excepcionalitat pel Covid-19. I, en conseqüència, doncs, quines són les previsions de tancament. I, en concret, com creu vostè, doncs, que acabarà l'any la corporació. El segon aspecte de la nostra pregunta versa sobre l'IVA. És un aspecte concret, dins de la pregunta general. No se'ns escapa que la corporació està sotmesa a un setge econòmic, polític, ideològic., en fi, s'ha fet notar aquest matí aquí en tota regla, per part de les institucions de l'Estat i per alguns dels partits que hi donen suport.

En aquest sentit, doncs, li preguntem com està el tema de l'IVA. Perquè tenim la convicció que, en allò que s'ha dit la guerra de l'IVA s'expressa, per part del tribunal econòmic administratiu central, dependent de la hisenda espanyola, la hisenda del ministeri espanyol, de cara a la corporació, doncs, una voluntat inequívoca de perjudicar la televisió. I, per tant, el dret dels catalans a una comunicació lliure, democràtica i oberta. Espanya pica –i ho matiso perquè ningú contradigui el que el senyor Eduard Pujol ha posat en relleu. L'Estat espanyol pica. Pica sistemàticament, des de fa molt de temps. I perjudica els interessos del conjunt dels catalans, que volem una televisió com cal.

Bé; doncs, davant d'aquesta situació, li fem les dues preguntes. Com acabaran vostès l'any i com està aquesta guerra absolutament innecessària, perjudicial. I expressada des de les institucions de l'Estat, contra la televisió, a través de l'IVA.

El president

Tindria ara la paraula el diputat Ferran Civit.

Ferran Civit i Martí

Sí; gracias, presidente. Como veo que todo el tema de la corporación, lo importante es la lengua y yo creo que lo más importante sería todo el tema de los presupuestos, pues voy a hablar en mi lengua familiar, como también la lengua familiar de mi compañero Rodríguez, y mi compañera Delgado, y mi compañera Sans y también de mi compañera..., (*Veus de fons.*) perdona..., (*El diputat riu.*) Díaz. Es que estoy alucinando, desde que he entrado en esta comisión, todos estos meses, toda esta legislatura..., lo que se está discutiendo aquí no es sobre lengua, sino sobre el presupuesto, sobre un buen servicio público. Y siempre me ha alucinado toda esta persecución ideológica y política.

I per tant, aprofito, doncs, també per donar les gràcies i felicitar la corpo el fet que avui, doncs, emetin aquesta..., la pel·lícula Guillem. Finalment, també, mostrant de manera pràctica i efectiva la unitat de la llengua. Perquè, de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó es parla la mateixa llengua, amb totes les diversitats. I com que el meu castellà, doncs, té arrels a Guatemala, per tant..., he pogut comprovar in situ que hi ha més diferència entre el castellà d'aquí i el castellà d'Amèrica Llatina que no pas entre el que parlem aquí o es parla al Burjassot. Dit això, em sumo una mica

a la pregunta i els comentaris que ha fet el diputat Mascarell per saber, doncs, què tenen previst fer amb tot el repte que tenim en el tema del Covid. Amb el quan, doncs, hi ha hagut baixada d'anunciants.

Recordo quan hi va haver l'anterior crisi, que veies cert nivell d'anunciants. Després tenies un cert nivell d'anunciants bastant més baix. Per tant, suposo, perquè havien baixat tarifes. I tot això, com obliga, amb tots els canvis de la corpo òbviament, per diferents fets. 1, pel funcionament del personal. I l'altre, també, per nova programació. I lògicament, també, digitalització, perquè sé que ha estat un tema, també, bastant treballat en aquesta comissió.

Moltes gràcies.

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyors diputats, deixin-me començar pel tema de l'IVA. Després els explicaré la previsió de tancament. L'octubre del 19 –ara ja fa un any– l'agència estatal de l'Administració tributària va incoar una acta de disconformitat a la corporació per la liquidació de l'IVA del període gener, 15 a octubre, 17. Amb un cost total –que és importantíssim– de 124,7 milions d'euros. Davant d'aquesta acció, la corporació ha interposat una reclamació econòmica administrativa, davant del tribunal econòmic administratiu de Catalunya. Perquè no estem d'acord, evidentment, amb el criteri que es vol aplicar. Pel qual es reclama el pagament de l'IVA de les subvencions públiques rebudes.

Però fins ara teníem només aquest cas. I ara, no només tenim viva aquesta amenaça, sinó que el passat 23 de juny vàrem rebre la comunicació d'inici d'actuacions de comprovació i investigació de l'IVA del període novembre, 17 a abril del 20. Els recordo que, el novembre 17 es va canviar la llei. I, per tant, el criteri d'aplicació de l'IVA. Això és nou, per tant. Tenim una altra espasa de Dàmocles a sobre. I com sembla que és una guerra i no una crisi, com fins ara li havíem anat dient. Aquesta actuació d'hisenda genera greus problemes de tresoreria a la

corporació. Per una banda, han quedat aturades les sol·licituds de rectificació d'autoliquidacions presentades davant d'hisenda, pel període de novembre del 17, que és quan va canviar el criteri, fins a desembre del 18.

Això suposa un retorn de 17 milions d'euros per la corporació. Per tant, en aquests moments hi ha 17 milions que té hisenda, que no ens retorna. Hi comptàvem per fer accions en l'àmbit audiovisual, tant de televisió com de ràdio, com de mitjans digitals. A més a més, hisenda no retorna a la corporació l'import de l'IVA de les liquidacions mensuals, que suposen un deute d'hisenda, en aquests moments, de 5,7 milions d'euros. I aquesta quantitat, 17, més 5,7, aniran augmentant mes a mes. A què respon, això? Pel que hem pogut saber, aquesta inspecció respon a una campanya que ha engegat hisenda, amb totes les televisions públiques de l'Estat, no només amb la corporació.

I pretén exigir l'aplicació d'una prorrata financera, molt més costosa per la corporació, de la que està aplicant actualment. Que, no oblidem que compta amb l'aval de la Direcció General de Tributs del 4. I que ens ha permès passar d'una despesa d'IVA de 20 milions a una despesa d'aproximadament 4. Per tant, és un tema que ens preocupa per l'afectació econòmica que pot representar. I, per tant, si m'ho permeten, en posteriors compareixences, si és del seu interès els aniré actualitzant aquesta situació. Previsió de tancament: pel que fa a la previsió de tancament, en aquests moments, després de tot l'esforç que s'ha fet des de la corporació, donat que la baixada d'ingressos publicitaris ha estat..., la projecció que tenim és d'aproximadament 13,7 milions, hem aplicat un pla de contenció amb molts dels continguts de la casa.

Com saben, ens han permès contractacions..., una aportació extraordinària de la Generalitat d'un milió i mig i els sis milions del Departament de Cultura, que faran que la graella del primer trimestre de l'any que ve –abans ho ha dit el director– pugui tenir estrenes. Però ens ha deixat aquest darrer trimestre de l'any amb molt poques estrenes, com ha dit ell. Tot aquest esforç que s'ha fet, tot i així, no aconseguim eixugar tota la caiguda prevista, tot i els ingressos. I la previsió en aquests moments és de tancar l'exercici amb un dèficit pressupostari d'aproximadament un milió d'euros. Com els dic, sort de l'aportació extraordinària de sis milions del Departament

de Cultura, que espero que sigui recurrent. I, com que suposo que anem a pressupostos prorrogats, podem executar a partir del mes de gener. I d'aquesta aportació extraordinària, també, que ha fet la Generalitat d'un milió i mig, fa escassament tres setmanes, per poder recuperar alguns problemes emblemàtics que, de no ser d'aquesta manera, no els haguéssim pogut tenir a la graella ara, a la tardor.

Per tant, previsió de tancament, dèficit aproximat: un milió. Això pot fluctuar. Perquè la publicitat, en aquests moments, sembla que es recupera una mica. Per tant, si hi ha recuperació de publicitat, aquest import pot baixar. Però, a més a més, també els hauré d'anar actualitzant com va aquesta previsió de tancament.

Ferran Mascarell i Canalda

Quant de temps em queda?

El president

Li queden quaranta-nou segons.

Ferran Mascarell i Canalda

Sí; deixi-me'ls aprofitar, doncs, sí; gràcies. Bé; gràcies, senyora presidenta. No, jo voldria dir que, una de les coses repugnants que estan passant a Espanya –espero que ningú s'ofengui...

Fitxer 7

Perquè abans s'ha dit que a Catalunya estan passant coses repugnants. Doncs bé, alguna de les coses repugnants que estan passant a Espanya és aquest intent permanent d'homogeneïtzar, en termes culturals, de liquidar llengües i alhora, doncs, de fer, des del punt de vista polític, centralitzar la realitat del país.

Bé; el tema de l'IVA és greu, en aquesta direcció. Perquè, fins i tot estan disposats a carregar-se les televisions autonòmiques estatals, per mirar de perjudicar TV3. Que és la principal funció des de fa molt de temps, d'alguns partits de l'Estat: intentar que TV3 quedi minimitzada. Bé; li farem costat. És a dir, tenim la convicció que és greu i que és una d'aquestes expressions, doncs, d'aquestes polítiques de l'Estat

contra aquelles realitats diferencials que representen Catalunya. Per tant, ens tindran al seu costat. Avisin, és a dir, expressin i no amaguin quina és la realitat que s'està produint amb aquest assumpte. Perquè té un rerefons polític tremendament important. Per tant, no el minimitzem. És greu, és complicat i, al nostre entendre, posa en qüestió un dels principals...

El president

Senyor Mascarell...

Ferran Mascarell i Canalda

Una de les principals institucions que aquest país ha anat consagrant en aquests últims anys. Una televisió que expressa la seva voluntat de mantenir...

El president

Senyor Mascarell, se li ha acabat el temps.

Ferran Mascarell i Canalda

Sí, acabo de seguida...

El president

No...

Ferran Mascarell i Canalda

De mantenir el català com una llengua de comunicació moderna, actual i universal.

Gràcies.

El president

Senyor Pérez, per què em demana la paraula?

David Pérez Ibáñez

Si; per demanar-li si us plau, per qüestions d'agenda parlamentària, si em podria deixar avançar les preguntes que tenia d'aquí a un moment, si la resta de portaveus no tenen inconvenient.

El president

Si la resta de grups no tenen inconvenient..., aleshores seria la pregunta, entenc, 16 més 24, conjuntament, dirigides a...

David Pérez Ibáñez

La presidenta.

El president

La presidenta en funcions..., si no tenen cap inconvenient...

Preguntes a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, acumulades, sobre el comunicat «Opinions i Xarxes Socials» dels consells professionals d'informatius de TV3 i de Catalunya Ràdio, i sobre el compliment del que estableix el llibre d'estil de la Corporació amb relació a les expressions públiques dels seus professionals

322-00226/12 i 322-00227/12

Per tant, passaríem a la pregunta conjunt 16 i 24, del Partit Socialista, dirigida a la presidenta en funcions, sobre el comunicat «Opinions i Xarxes Socials» i sobre el llibre d'estil i formulada pel diputat David Pérez, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

David Pérez Ibáñez

Moltes gràcies, senyor president. Moltes gràcies, col·legues. Senyora presidenta, ens tornem a trobar a l'inici d'una temporada. Fa exactament quatre anys, en aquesta mateixa sessió d'inici de temporada, el mes de setembre li demanaven, o li preguntaven per fer, amb la queixa que hi havia un biaix independentista en les determinades retransmissions que es feien, a través de TV3, per determinats professionals. Quatre anys després, malauradament, tornem, precisament, exactament al mateix tema. El que passa és que ara, ja no és el diputat de l'oposició el que fa la queixa, sinó que el Consell Professional de TV3 i de Catalunya Ràdio feien, fa uns dies, una crida precisament a això, eh? A deixar de banda allò que pensen els professionals de TV3 i Catalunya Ràdio, quan fan de professionals de TV3 i de Catalunya Ràdio.

Nosaltres, moltes vegades en aquesta comissió ens hem queixat de tuïts de treballadors i de col·laboradors que fan menyspreu a polítics i activistes, sempre, sempre són a no independentistes, eh? Aquests insults i aquests menyspreus mai s'adrecen a representants independentistes. Vostè ens deia que això era llibertat d'expressió. Nosaltres pensem que això no és així, eh? I això té unes conseqüències l'abans es parlava, hi ha una conseqüència. Una caiguda de l'audiència de TV3 del sector, per dir-ho d'alguna manera, diguem-ne, no independentista. Aquesta caiguda del 73 per cent al 21,3 per cent. A mi m'agradaria saber: vostè, com interpreta això. No sé si pensa el mateix que el senyor Sanchis, que ha vingut a dir dues coses: una, que hi ha menys persones no independentistes, i 2, que l'audiència és la mateixa.

Mentida, mentida. El percentatge de vots independentistes, no independentistes és el mateix, pràcticament igual des del 2010 fins ara. Si m'apuren, hi ha més no independentistes. I mentida que l'audiència no hagi caigut, del 2010 fins ara hem passat del 55 per cent a pràcticament el 40 per cent. Quinze punts en el canal de televisió en el qual vostè acostuma a veure els informatius. Per tant, senyora Llorach, ja ho diuen..., el Consell de Professionals es queixen de tot això. Fan un treball que hauria de fer vostè. Què pensa fer, davant d'aquestes demandes que fan els professionals de la ràdio i de la televisió pública?

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Jo també em vaig llegir i porto aquí el comunicat del Consell Professional d'Informatius. I jo crec que, en aquell comunicat, precisament deixava clar coses que hem intentat, tant el director de televisió com jo mateixa, deixar clar, moltes vegades aquí. Exactament, el rol que fa el Consell Professional és recordar aquells aspectes del llibre d'estil que només són d'aplicació al personal que treballa als serveis informatius. I després, en el seu comunicat també parla del tema que les decisions de graella es facin amb compensació i amb criteris polítics. Suposo que, el que estan fent és criticar les diferents entrevistes institucionals que aquest estiu, el director de Televisió de Catalunya va fer.

Que penso que van tenir gran expectació i interès per part de l'audiència i una forta repercussió a la resta dels mitjans. Per tant, jo crec que, el que fèiem en aquells moments era agafar tota la representació política del país i donar-li l'oportunitat de, a través d'una entrevista dirigida i presentada pel director de televisió, donar-li la possibilitat d'expressar les seves opinions. Així i tot, que, des del Consell Professional no s'hagi vist bé aquesta aposta de programació no vol dir que, en termes d'accés dels representants polítics i de pluralisme..., jo, sincerament, diputat, ho valoro positivament. Jo crec que va valdre la pena. Quan trimestralment, si no m'equivoco, hi ha els informes del Consell de l'Audiovisual de Catalunya sobre el pluralisme, sempre es diu que hi ha una presència equilibrada. I aquesta presència equilibrada no és només durant el període electoral.

Que, com saben vostès, en aquests moments ja no hi ha forquilles i s'ha aconseguit fer un pla de cobertura on són els professionals els que decideixen i prioritzen les notícies, sinó que el mateix CAC diu que som, en els informes d'observança de pluralisme és on es constata que la nostra televisió i la nostra ràdio públiques són les més equilibrades i les que donen veu absolutament a tothom, comparat amb els altres mitjans de comunicació.

El president

Senyor Pérez, té la paraula.

David Pérez Ibáñez

Sí; gràcies, senyor president. Bé; vostè, encantada de la vida amb tot el que està passant. Senyora Llorach, no ho entenc. Vostè no pot estar encantada de la vida, traient pit d'una entrevista en la qual, els percentatges d'audiència van ser: senyor Junqueras, el 21 per cent; senyor Puigdemont, el 20 per cent; senyor Carrizosa, el 4,5 i senyor Iceta, el 6,5. Vostè està encantada, d'aquesta ronda d'entrevistes? No ho veu, que quelcom falla? No ho veu, que alguna cosa no va bé, a la televisió pública? Vostè no s'adona? Vostè està..., seriosament, encantada amb determinades coses que diuen en els seus tuïts els professionals de TV3, ficant-se amb parlamentaris, amb diputats i diputades d'aquesta cambra? Segur que no pot fer res més? Segur que, quan algú li diu *baboso* a un diputat, no es pot fer res més?

Han de ser els professionals que surtin a defensar i a dir que, si us plau, quan passin aquestes coses s'està compromentent tot el servei públic d'informació? Miri, el CAC els va demanar, el 14 de maig del 2019 que, per garantir el compliment del llibre d'estil, són tots els professionals que presten els seus serveis en algun dels formats generals d'informació, independentment del tipus de relació contractual. Afecta tothom. Ha d'afectar tothom. Home, no ho dic jo, ho diu el CAC, senyora Llorach. Té aquesta obligació, es miri com es miri. Ja sé que no es volen emmirallar en la televisió andalusa ni en la televisió espanyola. Molt bé, BBC: prohibeix als seus periodistes opinar a Twitter.

Per què? Perquè: *si quieres ser un columnista de opinión o hacer campaña partidista en las redes sociales, es una opción válida, pero no debes estar trabajando en la BBC. No se trata de abandonar vuestros valores democráticos, sino de eliminar cualquier sesgo político y que nos guie en la búsqueda de la verdad o de una agenda particular.* Senyora Llorach, espavili, si us plau. Té temps, encara, com a mínim, fer el que fan altres televisions publiques. Com a mínim, fer el que li demana el Consell de Professionals. I li dic, faci-ho ràpid, perquè ens ha arribat aquesta setmana una carta, que agraiem, dels grups de la majoria. En la qual ens demanen, d'una vegada per totes, canviar el Consell de Govern, la Corporació Catalana i el CAC.

Per part nostra, ja ho dic públicament: endavant. El proper Ple ho podríem fer tranquil·líssimament, seguint les condicions que marca la llei, de professionalitat i d'experiència. I seguint, per suposat, també, la línia de pluralitat de pensament, d'equilibri de gènere. Com qualsevol altre òrgan de dependència parlamentària. Per part nostra no farem cap, diguem-ne, vet. Cap vet a cap persona. I, per tant, en el proper Ple, si voleu, aquí estem, amb el Grup Socialista, per tirar endavant la renovació d'aquests òrgans. Per tant, senyora Llorach, espavili.

El president

Se li ha acabat el temps, senyor Pérez.

David Pérez Ibáñez

Que sinó, no li donarà temps de fer absolutament res.

El president

Senyora Llorach, té la paraula. Si vol donar-li també...

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Em deixes...

El president

Sí, sí...

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. El Vicent em demana que vol completar una cosa de l'àmbit de la seva competència. Cap problema. Jo només dir-li que el llibre d'estil diu el que diu. I podem revisar-lo i canviar-lo. Però, a dia d'avui, el que diu és que es professionals de la copo no poden fer manifestacions públiques que comprometin la imparcialitat dels nostres mitjans, sota el títol: el periodista davant de la informació. No davant de l'entreteniment, no les productores, etcètera. Que són..., tenen un altre capítol, dintre del llibre d'estil. Per tant, no em pot parlar de tuïts de col·laboradors de programes. Perquè, com he explicat –si es refereix a Jaïr Domínguez o d'altres– perquè, com hem explicat moltes vegades, podem no compatir el que diu i jo ho he expressat en aquesta cambra, que no ho comparteixo, però és lliure de fer-ho.

I el llibre d'estil de la corporació no és l'eina per fer callar aquesta gent. Ara bé, estic totalment en contra; jo, personalment. I no comparteixo cap desqualificació ni cap insult, vingui de qui vingui. Vingui d'un treballador de la corporació o vingui d'un treballador d'una empresa audiovisual, o vingui de qui vingui. Crec que, ni a les xarxes socials ni enlloc s'ha d'insultar. Per tant, si en algun cas algun treballador d'informatius de la corporació contravé el llibre d'estil i les expressions que fan comprometen –o poden arribar a comprometre la imparcialitat i la independència del mitjà, de la televisió o de la ràdio– l'obligació dels dos directors dels mitjans que m'acompanyen és intervenir-hi, com a responsables del compliment del llibre d'estil. I em consta que, en alguna ocasió ho han fet.

No sé si el Vicent volia completar alguna cosa.

El president

Sí...

El director de Televisió de Catalunya

Trenta segons, per al·lusions. No, el diputat socialista ha comentat que jo he dit dues mentides. I aleshores, vull dir que ell també n'ha dit dues. Que és dir que jo he dit dues mentides. Resultats electorals del 2010: 62 diputats Convergència i Unió, que era un partit, una coalició en aquell moment, que no es declarava independentista, no sé si vostè se'n recorda. Per tant, l'independentisme, en aquell moment, tenia els deu diputats d'Esquerra Republicana. Resultats de Televisió de Catalunya, l'any 2010, també: el 14,8 per cent vam acabar de tancar l'any. Resultats d'enguany, el 14,5. I vostè diu que estem perdent audiència: a veure qui menteix, senyor diputat.

El president

Senyor Pérez, per què em demana la paraula?

David Pérez Ibáñez

Sí; trobo espaterrant que una persona...

El president

Però, per què em demana la paraula?

David Pérez Ibáñez

Home, si em permet, hi ha hagut una al·lusió directa a unes intervencions meves, fora de l'àmbit de la meva pregunta amb la directora. Crec que tinc dret a rèplica.

El president

Trenta segons.

David Pérez Ibáñez

Crec.

El president

Trenta segons.

David Pérez Ibáñez

Que trobo també, per cert, espaterrant, que es faci tot això. A veure..., això és mentida, no?, senyor Sanchis? Això és mentida. El que diu el CEO és mentida..., no, si ara li enviaré. El CEO diu: canal de televisió que s'acostuma a veure els informatius. 2010, pràcticament el 56. 2017, per sota del 40. Avui, pràcticament el 40; quinze punts per sota. Això és mentida, no? Això m'ho invento jo, eh? Això no vol dir res, això és igual. Que la gent deixi de veure TV3 a l'hora d'informar-se, a vostè li dona igual, veritat?

El president

Senyor Pérez, se li ha acabat...

David Pérez Ibáñez

A vostè li sembla bé, tot això. Bé, doncs mira, jo únicament els demano, a tots vostès, que facin una miqueta més de cas als professionals que estan dintre. I al Consell de Professionals. Que els diu que la cosa no està anant bé. Està funcionant fatal.

El president

Senyor Pérez, se li ha acabat el temps.

David Pérez Ibáñez

I deixi de..., vostè, de venir aquí...

Fitxer 8

...a dir que els diputats mentim. Ja està bé. Vostè ve aquí a una altra cosa.

El president

Senyor Pérez, se li ha acabat el temps.

David Pérez Ibáñez

Vostè ve aquí a una altra...

(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)

El director de Televisió de Catalunya

I no li conteste perquè no em deixen...

(Remor de veus.)

David Pérez Ibáñez

O sigui, complir els torns no és llibertat d'expressió? Home, és que...

El president

Senyor Barra...

David Pérez Ibáñez

Simplement per dir que me'n vaig i disculpeu, de veritat, eh?, em sap molt de greu.

D'acord...

El president

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions.

**Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la
Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el lideratge
de TV3 i els reptes de la temporada 2020-2021**

322-00224/12

Sobre el lideratge de TV3 i els reptes de la temporada 2020-2021. I la formula el diputat Francesc de Dalmaes, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula.

Francesc de Dalmaes i Thió

Gràcies, president. Molt bon dia, presidenta. Doncs sí, els volíem felicitar pels resultats de les audiències, tant a la ràdio com a la televisió aquest estiu. Però, més enllà de les xifres, i precisament amb l'estima que tenim en els mitjans, volíem aprofitar per fer-vos algunes reflexions, més enllà d'aquestes xifres. Perquè mirin, jo també miro el telenotícies, com a mínim un cop al dia. I si no el puc mirar el recupero. I miro el Polònia. I si no el puc mirar, el recupero. Però això no és cap aval. En un arc de qualitats, l'audiència no ho és tot. Els mitjans públics tenen dos mandats. El primer és tenir públic, evidentment. I el segon és tractar l'audiència com a subjecte intel·ligent. I, per tant, tenen una responsabilitat, des de la direcció, en tot això.

No poden fer *El curs de la Covid*, només amb governs i tècnics, sense cap mestre. Perquè és un menysteniment a la comunitat educativa. Amb un estat espanyol amb l'extrema dreta desbocada, que controla i fa fer el que vol a aquest *Gobierno* en l'àmbit de la repressió i en tants d'altres, no pot ser que normalitzem l'extrema dreta, en cap de les franges de TV3. No pot fer el que va fer el Polònia ahir. I no té res a veure amb la llibertat d'expressió ni amb l'humor. Si volen saber com es tracta l'extrema dreta en una democràcia, llegim periodistes com en Jordi Borràs, o l'Alba Sidera, i entendran de què els estic parlant. Tenen el deure de generar mirades catalanes per abocar i per explicar la realitat nacional i internacional. Els telenotícies han de deixar de ser hispanocèntrics. La broma o és que Ayuso i Sánchez s'envoltin de mil banderes. La pregunta és per què TV3 considera que aquesta és la primera notícia d'un telenotícies.

El prestigi d'un mitjà i d'una llengua passa perquè Vigo Mortensen s'hi expressi en català. No per parlar, cada vegada més espanyol. L'enyorat Manu Leguineche, a Peshawar, l'any 2001, em va fer una reflexió que avui voldria recordar. I em deia: *¿Sabes por qué el ABC es la hostia? I perdonin l'expressió. Diu: porque se caga todo el mundo, en ella. El primer ministro, los ministros, los colegios profesionales. Todo el mundo. ¿Y sabes por qué TVE es una mierda? Porque solo se enfada la oposición.*

Suposo que aquesta reflexió no li faran tots els grups. De fet, alguns els donaran copets a l'esquena. Però precisament és la confirmació del que els dic. No es construeix res de bo sense buscar el talent en les veus que es projecten a la tele i a la ràdio públiques. No es construeix res de bo amb opinadors sectaris i col·laboradors sense ètica. Felicitats per les audiències. Però assumeixin, de tot el seu rol de directius. Facin una televisió i una ràdio globals, més complexes, més intel·ligents, menys acomplexades. Més atractives. Millor del que la fan, molt millor. Mirin, servei públic –i acabo– és el que faran avui. Emetent juntament amb les televisions de les Illes i del País Valencià la pel·lícula *La mort d'en Guillem*.

Explicant, contextualitzant i havent donat suport a un projecte que, el que fa és explicar com l'extrema dreta, de forma impune, va assassinar en Guillem Agulló per ser independentista i per ser antifeixista.

Gràcies.

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, em permetrà que li parli de lideratge i dels reptes de la nova temporada, que és el que vostè em demanava en l'enunciat de la seva pregunta. No sense dir-li que me'n sento molt i molt contenta, que el director de Televisió hagi programat per avui *La mort d'en Guillem*. Com vostè diu, servei públic amb majúscules. I, a més, que ho estrenem simultàniament, amb les tres televisions de parla catalana. Com són IB3, À Punt i TV3. Per tant, deixi'm sumar-me a aquesta felicitació que ha fet. Perquè això és servei públic amb majúscules i això és el que fa TV3.

I les audiències són importants i no és menor. La televisió pública i en llengua catalana, sigui la més vista de Catalunya és important. És la primera opció per part de la ciutadania. Amb un pressupost que és molt inferior al de la seva competència, és un fet molt rellevant. La competència que tenim, Telecinco, Antena3, etcètera, tenen pressupostos molt més importants que Televisió de Catalunya. Que, a més, siguem capaços de mantenir, i incrementar aquest lideratge consolidat des de fa deu anys, en una època en la qual la corporació està aplicant mesures severes de reducció i control de la despesa, encara és més important

A més, aquest lideratge està marcat per la qualitat del servei públic que oferim. Vostè ho ha dit: segur que podem millorar. Però oferim servei públic de qualitat. Una qualitat que també mesurem amb diferents indicadors externs per saber-ne, sempre, on estem i com podem millorar, perquè sempre es pot millorar. Però l'audiència que tenim avui dia no plou del cel. TV3 no ha estat sempre líder. I m'agradaria recordar-los que, l'any 92 TV3 va ser líder. Del 97 fins al..., perdoneu, fins al 92 va ser líder. Del 97 al 2003, també. Però del 2004 al 2008, TV3 no va ser la televisió més vista a Catalunya, sinó que va caure a la segona i fins i tot a la tercera posició: 2005 i 2008. Quan tu caus a la segona o a la tercera posició, no pots fer el servei públic que és imprescindible fer per Catalunya.

No va ser fins al 2009 en què TV3 va recuperar el lideratge i no l'ha perdut des de llavors. Al contrari. Els últims anys, des del 2016, TV3 ha augmentat la seva quota de pantalla, any rere any. I ha augmentat, també, la distància amb la competència. Això, mentre hem vist caure els recursos disponibles en més d'un 30 per cent, en general, i en més d'un 60 per cent, pel que fa a continguts audiovisuals. Ara bé...

El president

Senyora Llorach, se li ha acabat el temps.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Una cosa, només: llengua i cultura i talent del sector audiovisual del nostre país requereixen donar plataforma de suport i impuls potent. I la corporació ha de jugar aquest paper. Per tant, agafem el repte de millorar en tot allò que no ho estiguem fent bé.

El president

Gràcies, senyora Llorach.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre la presència dels joves i l'atracció d'aquest tipus d'audiència als mitjans de la Corporació

322-00225/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre la presència dels joves i l'atracció d'aquest tipus d'audiència als mitjans de la corporació. I la formula la diputada Marta Ribas, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem.

Marta Ribas Frías

Molt bé; gràcies, president. Per molt que ens intentin posar en el mateix sac d'altres, uns o altres, nosaltres seguim amb el que creiem que ens toca, com a grup parlamentari en aquesta comissió. Que és controlar que es compleix amb allò que diu l'acord marc aprovat per aquest Parlament i la missió dels nostres mitjans

públics, tant en temes de pluralisme, com del servei públic que han d'oferir. I un d'ells és la representació i com s'arriba, tant per qüestió d'audiència com per qüestió de continguts, a tothom. I els joves no són presents, en general, als mitjans de comunicació en general, tampoc als públics.

Només hi ha dades d'un estudi fet el 2010. Que, evidentment, queda molt lluny, però no crec que hagi canviat tantíssim la realitat. En aquell moment, l'estudi de la Secretaria de Joventut amb el suport del Consell Nacional de Joventut afirmava que les informacions sobre persones joves eren un 7 per cent de les notícies. Si s'excloïa la part d'esports, era un 3 per cent. També que un 78 per cent de les notícies que tracten sobre persones joves no utilitzaven fonts joves per elaborar-la. En aquell moment, es va fer una aposta per pal·liar part d'aquesta realitat, que posava de manifest aquest estudi, amb la creació d'un canal juvenil a Televisió de Catalunya. Aquest, però, va ser una víctima més de les retallades. El 2012 va desaparèixer. I part de la pèrdua de públic juvenil, especialment adolescent, s'ha atribuït a la desaparició del 3XL.

Jo vull anar més enllà. Als mitjans públics catalans també hi ha una desconexió. I als mitjans públics en general, eh?, dels programes i productes i de la forma d'aquests productes, respecte la població jove. Va més enllà de la situació. Una: hi ha un consum de pantalles diferent; també hi ha estudis que conclouen que la informació que busquen els joves no és la que apareix als mitjans convencionals. Que busquen informació més relacionada amb temes de consciència social, amb formats diferents. També més àgils, més impactants. I no és el que habitualment s'ofereix.

Quins plans té la corporació per recuperar aquest públic jove i per donar presència i veu, també, el que pertoca, als joves, als mitjans audiovisuals de Catalunya. Especialment, a la televisió, que és el que té més impacte.

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, president. Senyora diputada, ens ocupa i ens preocupa el públic jove. I arribar al públic jove. El director de la tele ho ha dit abans. Que estan remodelant els canals i, a partir d'aquí, la idea que està apuntant el director i que estan acabant de configurar és que tornem a tenir un espai, es digui 3XL o es digui com es digui, adreçat al públic juvenil. Hem de pensar, crear i produir continguts en llengua catalana, per arribar, per fer arribar als nostres joves. Per tant, recuperar aquest espai dintre de la programació serà important. Però el que serà més important és arribar al jovent a través de les plataformes que fan servir el jovent.

Tenim..., els puc anunciar que la setmana que ve, TV3 presentarà un conjunt de projectes digitals molt interessants, que és una aposta molt, molt forta destinada al públic jove. Que passa des de l'entreteniment a la música, passant per la cultura. Aquests programes s'han pogut..., han estat possibles, s'han pogut fer gràcies als sis milions que va donar el Departament de Cultura per la creació de nous projectes audiovisuals. I el director del mitjà va prioritzar que poguessin haver-hi programes especialment adreçats al jovent i que fossin a través de les plataformes que utilitzen la gent jove. Però deixi'm llançar una llança a favor dels directors dels mitjans, que tots dos estan treballant intensament aquest tema. A Catalunya Ràdio tenim, per exemple, Roger escapa els caps de setmana, que és talent jove. I és un equip de joves.

Hi ha *Adolescents XL* a al graella. I des de TV3, diàriament, al *Planta Baixa* tenim un director, molt jove, de programa. I un equip de reporters molt joves. Per tant, estem intentant, tot i la caiguda de la inversió en continguts de televisió, que ha sigut del 66 per cent des del 2010, estem intentant recuperar aquest espai i invertir en el que serà el futur del país, que són el jovent del nostre país.

El president

Senyora Ribas, té la paraula.

Marta Ribas Frías

Sí; molt breument. Li faig algunes peticions extres. Amb aquest retorn de canal juvenil, que hi hagi, per exemple, un informatiu conduït per persones joves, no només sigui adreçat a les persones joves, sinó que els facin ells. Que s'adaptin als continguts de la corporació, amb els temes digitals evidentment és importantíssim. I

que, en les informacions sobre persones joves, s'usi a les joves com a fonts. I també en els debats sobre temàtiques que els afectin. Tancant o conclouent: per nosaltres és important que hi hagi programació específica per les persones joves, però també que puguin aportar la seva visió en els debats públics. I no es faci tot des d'una perspectiva...

El president

Senyora Ribas...

Marta Ribas Frías

...adultcentrista. Ja estic, president, gràcies. I perdoni, m'excuso perquè hauré de marxar, com els he dit abans.

El president

D'acord. Gràcies.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Hi ha temps de...

El president

Vint segons.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Només expressar-li a la diputada que comparteixo el que m'acaba de demanar. El director ho ha sentit i per tant, estic segura que buscaran la fórmula que això pugui ser possible.

El president

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre les seccions d'opinió personal al canals i les emissores de la Corporació

322-00228/12

Sobre les seccions d'opinió personal als canals de la corporació. I la formula la diputada Beatriz Silva, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

Beatriz Silva Gallardo

Gracias, presidente. Buenos días, señora Llorach. Quiero preguntarle, cómo se justifica, en el contexto de una televisión pública, la presencia de Pilar Rahola. Según el último informe del CAC, tiene un tiempo de pantalla de hasta cuatro horas al mes. No hay ninguna otra persona que tenga un tiempo de palabra similar, en unas condiciones como las que tiene esta opinadora o analista, que creo que es como se la definió en esta comisión hace un rato.

Señora Llorach, la pregunta es bien concreta. Me gustaría que me dijera, cuál es la contribución de Pilar Rahola a la televisión pública de Cataluña.

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Doncs la seva contribució és una opinadora més de les moltes i moltes, homes i dones que tenen, tant la televisió com la ràdio públiques del nostre país.

El president

Gràcies. Senyora Silva, té la paraula.

Beatriz Silva Gallardo

Señora Llorach. Creo que bueno es insistir que TV3 es una televisión pública. No es una televisión privada que busca conseguir audiencias en base a gritos y a descalificaciones. La misión de TV3 es dar una información de calidad, que permita a la ciudadanía contar con todos los puntos de vista. Sobre todo, en los temas en que la opinión pública está más dividida. Nuestros medios públicos de comunicación tienen que ser un reflejo de la sociedad catalana, en su pluralismo político, pero también manteniendo un equilibrio riguroso en la diversidad de opiniones. Pero lo que aquí tenemos es que se da un espacio inédito a una persona que tiene un punto

de vista político muy determinado, mientras los otros puntos de vista que existen en Cataluña no tienen ningún espacio similar.

Fitxer 9

Qué otro opinador o opinadora tiene cuatro horas al mes en la televisión pública, para hablar de lo que quiera. Yo me he revisado el listado del CAC y no hay nadie en esta situación. Pero es que, además, insisto, me gustaría que me dijera en qué aporta una persona que es incapaz de dar sus puntos de vista con tranquilidad, sin descalificar, sin interrumpir a gritos, si tiene una persona al frente. Siempre se dice, aquí, que el modelo a seguir es el de la BBC. Pero los espacios de la señora Pilar Rahola son todo lo contrario. Son propios de un modelo de televisión sensacionalista, de tercera. Esta opinadora, que seguimos sin saber cuánto dinero recibe, es una persona que cobra del erario público, cobra de unos recursos que podrían destinarse a cuestiones urgente como son la salud o la educación.

Y que, sin embargo, se prioriza pagarle para que esté omnipresente en nuestra televisión pública, descalificando y haciendo de voz de Waterloo. Porque ni siquiera defiende un partido político determinado, como también se ha dicho en esta comisión. Representa una parte de una parte de un espacio político. Señora Llorach, ¿quién decide esta omnipresencia de Pilar Rahola en nuestra televisión pública. ¿Es usted, o es la propia Pilar Rahola?

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Evidentment, no ho decideixo ni jo, ni la senyora Pilar Rahola, sinó els directors dels diferents programes que configuren la graella de ràdio i la de televisió. Deixi'm donar-li alguns exemples de persones i de seccions personals que reflecteixen l'opinió del qui té aquella secció i que per això són personals. Miri, als *Matins: Les notícies*, d'en Pàmies; *Les cites*, de l'Albert Om; *Les dèries* de la Natza Farré; *Els successos*, de la Mayka Navarro; *El VAR de l'actualitat*,

d'en John Carlin; *Les xarxes socials*, d'en Juan Soto Ibarz; *l'Art de la política*, de Toni Martínez.

Al *Planta Baixa* intervenen, amb seccions pròpies: Carles Francino, Agnès Marquès, Antoni Bassas, Manuela Carmena, Marina Garcés, Jordi Graupera, Mara Dierssen, Anna Pacheco, Yolanda Sey. Al *Tot es mou*: Cristina Fallarás, Màximo Pradera, Antoni Bassas, Josep Cuní, Elisa Beni o Antón Losada, per exemple. Al *FAQS* hi ha l'exemple de Quico Sallés i també d'Ernest Folch i de Xavier Fina. Que, precisament s'incorporen a l'espai amb Pilar Rahola. A Catalunya Ràdio, per exemple: l'# (2.49) l'accent de la Rosel, en Josep Martí Blanch, en Daniel Sánchez, l'Àlex Font, en Jonathan Martínez, en Marçal Sintès, la Gemma Ubasart, Joan Serra, Natàlia Vila, Ricardo García..., com veu són molts i molts. A *l'Estat de Gràcia* també n'hi ha. Al *Suplement* també n'hi ha. Són alguns exemples i crec que queda evident i constatat que el ventall de diversitat d'espais d'opinió personal als mitjans de la corpo és molt i molt divers.

Si la senyora Rahola té un espai setmanal al programa *Tot es mou* i un altre al *FAQS*, on li porten la contrària, per cert, Ernest Folch o el Xavier Fina. Però també té dues seccions John Carlin, i a vostè no li estranya. O Antoni Bassas, i tampoc li estranya. Sembla que la diferència entre uns i altres és que la vehemència que hi posa la senyora Rahola a vostè no li deu agradar. No és el fet que sigui excepcional ni única, ella, com a opinadora. N'hi ha molts d'altres i n'hi he dit alguns, a la llista. Així mateix, ja ho va explicar en l'anterior compareixença el director de TV3. La llista és llarguíssima i el ventall d'opinions, també polítiques, és molt i molt ampli als nostres mitjans públics, tant a la televisió com a la ràdio.

El president

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre l'organització de la feina als mitjans de la corporació durant la pandèmia.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre l'organització de la feina als mitjans de la Corporació durant la pandèmia de la Covid-19

322-00229/12

I la formula el diputat José Rodríguez, del Grup Parlamentari Republicà. Té la paraula.

José Rodríguez Fernández

Gràcies, president. Sempre hem valorat positivament com la tasca dels mitjans audiovisuals públics de Catalunya durant la Covid ha sigut important per lluitar contra la desinformació, contra les *fake news* i també per fer divulgació científica i social del que ha significat la pandèmia de la Covid. La tasca de TV3, Catalunya Ràdio i especialment l'*InfoK*. Per cert, programa que haguéssim preferit que no hagués fet una aturada tan llarga a l'estiu, en aquesta feina de divulgació i exposició, ha permès que la pandèmia s'afrontés socialment amb més solidesa. Ens hem d'alegrar que, a TV3 o Catalunya Ràdio, a diferència d'altres mitjans públics com Telemadrid, no s'hagi donat veu a negacionistes i conspiranoics, donant-los veu en igualtat a experts i professionals de la salut.

La defensa de l'interès general i del compromís per la veracitat i la ciència deu ser inversament proporcional al nombre de cops que s'acusa al contrari de totalitarisme. O a inventar-se que els castellanoparlants estem perseguits. Per això, necessitem que continuïn fent la feina d'informació i divulgació i en condicions de seguretat pels treballadors i treballadores de la ràdio i televisió pública de Catalunya. Amb la perspectiva d'aquest mig any que ha transcorregut des de la declaració de l'estat d'alarma, voldríem fer balanç dels problemes que hi ha hagut als centres de treball de la corporació i les solucions que han aplicat. Quina incidència han tingut, dels casos de Covid-19 entre els treballadors. Amb quins criteris i amb quin abast s'ha introduït el teletreball. I quins canvis han representat, tot plegat, per la gestió de recursos humans.

I, a més, com que fa molt pocs dies que s'han publicat els decrets de treball a distància i de mesures urgents en matèria de teletreball a les administracions públiques, voldríem saber quina previsió té la corpo per regular aquestes modalitats de treball a partir d'ara i en els pròxims anys.

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyora Llorach?

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, com ja he comentat en altres ocasions en aquesta comissió, la corporació no va tancar el dia 14 de març, quan la pandèmia va esclatar al nostre país. Ha mantingut activa la seva producció i emissió de continguts per prestar, en moments d'enorme complexitat col·lectiva, un servei bàsic i estratègic per la ciutadania del nostre país. La informació veraç i de rigor que vostè deia, així com la difusió de continguts audiovisuals de servei públic han estat els objectius dels nostres professionals. En data 8 d'abril del 2020, el Consell de Govern va validar el Pla de recuperació de l'activitat, que ja ha sortit abans en alguna de les intervencions.

Que contempla, des d'una visió integradora, totes les accions executades, així com la previsió de retorn progressiu a l'activitat i aquest és el nostre full de ruta. I és un document viu que anem actualitzant setmanalment i permanentment. I per fer el seguiment d'aquest pla, com ho fem? Ho fem d'acord amb les recomanacions del Consell de Relacions Laborals i del Govern de la Generalitat. I s'ha constituït una comissió amb participació, evidentment, dels comitès d'empresa, que segueix activa. Des d'aquell 8 d'abril i a data d'avui s'ha recuperat un nivell de producció i emissió de continguts audiovisuals elevadíssim. Pràcticament idèntic als moments anteriors de la pandèmia.

Fins i tot, aquesta setmana ja hem incorporat públic en algun dels programes. Per tant, l'activitat és el més ordinària possible, dins de l'excepcionalitat del moment i el compliment estricte dels protocols sanitaris, que la corporació es va dotant permanentment. Per tant, l'activitat és molta a la corporació. Però hem d'insistir sempre i volem, vull remarcar-ho, en la necessitat que aquest retorn a l'activitat sigui segur i garanteixi els estàndards de protecció de la salut que, des de l'inici de la pandèmia, hem aplicat. I fent el teletreball, l'element organitzatiu bàsic per assolir i garantir aquesta prestació del servei públic. Quan el Govern de la Generalitat ha

adoptat mesures sanitàries i de caire laboral i social, la corporació ha aplicat, de manera immediata, totes aquestes situacions.

Així mateix, hem iniciat els treballs, tant interns com amb els comitès d'empresa, per anar dibuixant i consolidant un model propi de teletreball. Perquè, el que hem fet fins avui dia és..., la gent se n'ha anat a casa, a teletreballar, però sense tenir-ne un model. I, per tant, hem de dissenyar un model propi de la corporació, de teletreball. Que prepari, d'una manera més ordenada i estable, per poder afrontar tant situacions d'emergència sanitària que es puguin esdevenir...

El president

Senyora Llorach...

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

...com el règim ordinari de teletreball.

El president

Se li ha acabat el temps.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Deixi'm només acabar agraint a tots els professionals de la casa, comitès d'empresa, la feinada que han fet per preservar la salut dels treballadors. M'ha demanat...

El president

Gràcies, senyora Llorach...

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

...quina incidència havíem tingut. Em sembla, de memòria, que els casos que hem tingut han sigut vuitanta-tres. Ho dic de memòria.

El president

Passem a la següent pregunta, dirigida al diré..., bé; disculpi, senyor Ro..., vol re..., si pot tancar el micro, si us plau? *Merci*.

**Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre els criteris
relatius a l'ús de la llengua castellana a TV3 i a les institucions
públiques autonòmiques**

323-00294/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre els criteris relatius a l'ús de la llengua castellana a TV3. I la formula la diputada Sonia Sierra, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Moltes gràcies, senyor president. La semana pasada, en el programa Planta Baixa hicieron un debate, cuyo tema me parece surrealista. El tema era: ¿hay demasiado español en TV3? Que sería exactamente lo mismo que hacer un debate que tuviera el tema de si nieva demasiado en Barcelona. Porque TV3 es una televisión militantemente monolingüe. Y que tan solo, muy ocasionalmente, se pueden escuchar otras lenguas. Si la lengua que se escucha es el aranés, el inglés o el francés, por poner algunos ejemplos, no hay ningún problema. El problema siempre surge si se les escapa algo en español.

De la misma manera que, desde la bancada separatista me han afeado que haga preguntas sobre la lengua en TV3. Pero ellos presentan dos preguntas sobre la lengua en TV3. Como siempre, pues la ley del embudo. Les decía que este tema de debate a mi me parece bastante absurdo. Porque, entre otras cosas, se dedican a gastarse el dinero en doblar las series en español, que es la lengua materna de la mayoría de los catalanes, al catalán, como si no entendiéramos el español. Es decir, se gastan el dinero en empeorar el producto. Pues bien, además de que el debate era bastante absurdo, uno de los colaboradores dijo, y cito textualmente: «*ara hi ha molta gent, per exemple, de Ciutadans i Vox, que al Parlament de Catalunya parlen en castellà. Però no perquè no en sàpiguen, sinó per fotre.*» Fi de la cita.

En primer lugar, le he de afear el bajísimo nivel de sus colaboradores. Porque es que Vox no tiene representación en este Parlamento. Y también le he de afear la vulgaridad. Porque creo que estaremos de acuerdo que *fotre* no es un registro adecuado para una televisión pública. Señor Sanchis, ¿usted cree que yo, que soy diputada de Ciudadanos, uso el español en este Parlamento para fastidiar?

Gracias.

El president

Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. No, no sé perquè utilitze vostè el castellà. Ja m'ho explicarà vostè. Suppose que perquè li agrada parlar-lo. Sap quin és el problema? Que vostè no llegeix les lleis. I vostè, que està sempre dient que cal obeir la legalitat, el gran problema és que vostè no llegeix les lleis. I com que no les llegeix, doncs, no sap què diuen. I com no sap què diuen, diu unes coses increïbles. L'Estatut d'Autonomia vigent actualment a Catalunya. Article 6, la llengua pròpia i les llengües oficials. La llengua pròpia de Catalunya és el català. Com a tal, el català és la llengua d'ús normal i preferent de les administracions públiques, dels mitjans de comunicació públics de Catalunya i és també la llengua normalment emprada com a vehicular i d'aprenentatge en l'ensenyament.

Vostè s'ha llegit l'Estatut? Vol que també li pugui llegir dos articles més de la Llei de política lingüística actual, aprovada..., la Llei 1 de 1998, lo que diu respecte a que el català és la llengua pròpia de Catalunya. I el singularitza com a poble? L'expressió li sembla horrible? Doncs mire, són dues lleis aprovades per aquest Parlament. I encara vigents. I encara en diré una altra. Sap què diu l'article 4, respecte a treballadors de TV3, que abans ha dit vostè? Tothom té dret, tothom té dret a ser atès en qualsevol de les dues llengües oficials. Podia començar vostè per llegir-se les lleis i després en podríem parlar.

El president

Gràcies. Senyora Sierra, té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Sí, no solo me leo las leyes, es que también me leo las sentencias. Y todas las sentencias que se han llevado, por ejemplo, con el tema de la lengua en las escuelas, dan la razón a esas familias valientes que defienden que tiene que haber dos lenguas vehiculares. Porque lo que no puede pasar, porque hay..., usted sabrá mejor que yo, porque sabe muchísimo, que hay leyes de rango superior, lo que no

se puede hacer es pretender pasar por encima de una ley de rango superior. Y Cataluña tiene una lengua oficial, que es el español, y dos lenguas cooficiales, que son el catalán y el aranés. Pero, en todo caso, no me ha contestado nada sobre la pregunta que yo le he hecho, sobre este debate surrealista.

Porque la pregunta sería: ¿a quién se fastidia, cuando se habla español en este Parlamento? ¿A los castellanohablantes? ¿A los catalanoparlantes? Porque eso sería tanto como dar por hecho que a los catalanoparlantes nos molesta que se hablen otros idiomas. Yo creo que la mayoría de los catalanes somos personas sensatas, que utilizamos indistintamente nuestras lenguas. Y en cuanto a lo de lengua propia, como yo soy filóloga y no puedo olvidarme nunca, que soy filóloga, pues, desde el punto de vista lingüístico, pues evidentemente es un engendro nacionalista. Que, insisto, en otros países no saben ni cómo traducir. Y si yo estoy equivocada, pues usted me enseña como se traduce, en otros países, ese engendro nacionalista, es que es un invento nacionalista, que es lengua propia...

El president

Senyora Sierra...

Sonia Sierra Infante

Y que, desde el punto de vista lingüístico, le aseguro que no tiene ni pies ni cabeza.

Gracias.

El president

Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

(13.52) una feina més curiosa, que no és ensenyar-li a vostè com se tradueix una expressió que vostè considera un engendre. Sinó demanar-li que respecte la legalitat de Catalunya i les lleis aprovades pel Parlament de Catalunya, del qual vostè forma part. I per tant, si vostè considera que l'Estatut d'Autonomia de Catalunya és un engendre, o conté expressions que són engendres, porte vostè aquesta constatació al Parlament i que modifiquen la llei. Però, per ara, no hi ha cap sentència que haja modificat aquest article, ni cap sentència que haja modificat la Llei de política

lingüística, com li deia jo abans. Ni cap sentència que haja canviat el nostre llibre d'estil. Que estableix les bases molt clares de què és i què no és.

I després i, per acabar. Si hi ha un debat social, el que siga, i ara sembla que hi ha un gran debat, perquè sinó no hi hauria tantes preguntes, sobre la llengua o com ha d'utilitzar, o quina llengua s'ha de fer servir a TV3, és lògic, que els programes de TV3, que reflecteixen la realitat, en parlen. I és lògic, també, que en aquests programes hi haja opinions. Algunes m'agradaran, unes altres no m'agradaran. Però no pel fet –com els he dit abans i els reitere deu mil vegades, sempre que puc– perquè aquestes expressions o aquestes idees aparegan en TV3, les he de fer meues. Evidentment...

Fitxer 10

...de tota aquesta llista de col·laboradors, que abans ha parlat la presidenta, començant per la primera i acabant per l'últim, jo no puc fer-me meues les seues opinions. Només li diré que complim escrupolosament la llei.

Que vostès ens demanen contínuament que complim escrupolosament la llei. I que aquí la única que sembla que no està disposada a complir la llei, i que titlla d'engendre, és vostè.

El president

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la llengua a Televisió de Catalunya

323-00308/12

Sobre la llengua a Televisió de Catalunya, i la formula la diputada Raquel Sans, del Grup Parlamentari Republicà.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. Si el català no és llengua pròpia a Catalunya, ja ens explicaran on. Ciutadans intenta fer creure, o ens vol fer caure en el parany, no? i així ho anem

veient, de manera reiterada –i avui hem tingut un altre monogràfic sobre llengua i mitjans en aquesta comissió– que bé, que parlar més castellà als mitjans públics de la corporació suposa enriquir-los. Resulta que aquest enriquiment només el demanen, només l'exigeixen allà on el català és llengua prioritària. Aquest debat només el tenim, només el sentim a l'escola, als mitjans públics, en aquest Parlament, a les institucions. Sembla que aquest enriquiment, doncs, no sigui necessari en aquells espais on el català, no és que no sigui prioritari, és que pràcticament és inexistent.

No sentim aquesta reclamació de drets lingüístics en el món de la justícia, en el cinema, en la producció de cinema..., no els sentim reclamar això. O ni tan sols al Senat. On tota una ministra gallega no es pot expressar en la seva llengua, quan representa que el Senat és una cambra territorial. Per tant, jo crec que té molt poc a veure amb enriquiment i amb res que s'hi assembli o en defensa de drets lingüístics. Vostès intenten fer creure que les llengües s'autoregulen al mercat. I amaguen que les llengües parteixen de posicions de jerarquia. I això, fa que els que estem en situació de desavantatge ho tinguem molt difícil per defensar-nos. I que quan intentem fer-ho, ens ridiculitzen, ens menyspreen, ens fa passar per radicals, per etnicistes. A la Jenn Díaz, al Ferran Civit, a l'Adriana Delgado, al José Rodríguez. A una servidora, filla de catalana nascuda Extremadura. De veritat? El castellà, que és una llengua parlada per milions de persones arreu del món. Per molts catalans, per la meva mare, pel meu home. Que disposa d'una xarxa de comunicació importantíssima. De fet, quatre de cada cinc persones que veuen la televisió a Catalunya, ho fan en castellà. Creuen que els catalans i catalanes no tenim prou oferta audiovisual en castellà?

Creuen que encara ha de créixer l'oferta audiovisual en castellà? Cal, sincerament, que el català retrocedeixi en aquells espais, en aquells pocs espais on és llengua prioritària? De veritat? De veritat que fan aquesta reclamació? I sí, em refereixo al que diu la diputada, perquè constantment, en aquesta comissió ens referim als altres diputats i no passa res. La meua pregunta al director de la televisió és que la nostra postura en aquest tema és molt clara. No hi ha debat. I cal que els mitjans públics vetllin –en aquest cas– per la supervivència de la llengua catalana. Li preguntem a

vostè: quin és el seu criteri i l'actitud que els professionals han d'adoptar, a TV3, en aquesta qüestió.

Gràcies.

El president

Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyora diputada. Primer li contestaré una pregunta molt curteta que ha fet vostè, al principi. Diu: hi ha alguna altra part del món, horrible, a parer de la..., engèndric, segurament, a parer de la diputada de Ciutadans, on es diga que hi ha una llengua que és pròpia? Sí, mira, l'Estatut de les Illes Balears. Concretament, l'article número 4.1 diu: la llengua catalana, *pròpia* de les Illes Balears. Concretament, també, l'Estatut de la Comunitat Valenciana, quan defineix el valencià com a llengua. No la pròpia, sinó també pròpia, sense l'article davant. I sí, sí..., hi ha una sèrie de llocs en el món... (*Forta remor de veus.*)

Perdone, estava contestant-li la pregunta que m'ha fet ella. Jo li conteste la seua pregunta, però es veu que hi ha gent que s'altera quan jo li conteste la pregunta que vostè m'ha fet. Respecte la defensa de la llengua catalana, o respecte tot allò que marque la llei, jo considere que el marc legal d'emparament de la llengua catalana respecte els mitjans de comunicació públics és correcte. Podria ser superior? No ho sé, això ho han de decidir vostès. Si em pregunta a mi, personalment, jo crec que dins de les competències de la Generalitat i aquest Parlament, el que determina sobre l'ús en els mitjans públics i sobre la llengua pròpia del país, és correcte. Pot assegurar, per dir-ho així, que no perdi l'hegemonia en uns àmbits, en contrast amb uns altres on no en té. On l'hegemonia la té la llengua castellana. Tants i tants i tants altres àmbits.

La manera com la corporació ha regit i com nosaltres mateixos ens hem regit en aquest sentit, és el llibre d'estil. I dona una sèrie de disposicions molt clares respecte a l'ús. I nosaltres hem de vetllar perquè es complisquen aquests articles o aquestes disposicions que marca el llibre d'estil. I aquí es diu quina és la llengua en una tertúlia, quina és la llengua en un debat, quina és la llengua en una entrevista, quina

és..., etcètera. Entren, jo crec, que és molt exhaustiu, entren gairebé totes les possibilitats. I vaja, alguna vegada és veritat que no ho fem bé. Però és curiós que allò que ha estat més polèmic últimament, respecte a l'ús de la llengua a TV3, sí que ho fem bé. Perquè quan comprem una sèrie i aquesta sèrie ve doblada al català, està en català, nosaltres l'hem de respectar.

Perquè, quan aquesta sèrie fa que uns personatges parlen en castellà i nosaltres en català i això ens arribe, nosaltres això també ho hem de respectar. I en canvi, diu molt clarament, diu, aquest llibre d'estil que, quan fem una sèrie, ha de ser normal. Que quan un personatge s'expressa en castellà, un altre que s'expressi en català li puga respondre en català. Cosa que no feia aquesta sèrie que vam comprar a Televisió Espanyola. Si la produïm nosaltres, tenim l'obligació de respectar-ho. Si la produeix un altre, l'obligació que tenim és que si ens arriba en català, no doblar-la ni manipular-la. I per tant, aquest tema, que és el que més s'ha parlat, jo crec que hem seguit escrupolosament el llibre d'estil. I en els altres, ho intentem. De vegades ens en sortim, i de vegades, no tant. Però ho intentem.

El president

Senyora Sierra, per què em demana la paraula?

Sonia Sierra Infante

Sí, por alusiones directas.

El president

Trenta segons.

Sonia Sierra Infante

Sí; yo, lo que he dicho es que en ningún otro país se traduce. Y si estoy equivocada haga el favor, por favor, de decirme en qué lengua se traduce y cómo. Porque yo no he sido capaz de encontrarlo. Evidentemente, es un invento nacionalista que otras comunidades autónomas han copiado. Porque otra cosa no, pero desde luego los nacionalistas, capacidad de marketing, yo se la reconozco totalmente. Ahora, la próxima vez, por favor, me lee cómo se traduce en otras lenguas.

Gracias.

El director de Televisió de Catalunya

A les televisions espanyoles, senyora diputada, que segurament són tan nacionalistes com vostè atribueix a nosaltres nacionalistes; però no catalans, sinó espanyols, ho tradueixen tot. A diferència, per exemple, de la televisió pública portuguesa, que no dobla les sèries. (*Veus de fons.*) Sí, sí..., ho tradueixen tot. I si els arriba una sèrie en català, senyora diputada, com per exemple, *Merlí*, la tradueixen. I no la posen subtitulada, que és lo que haurien de fer, segurament. I sobre això, podríem estar parlant hores i hores, però a mi se m'acaben els trenta segons.

El president

Senyora Sierra..., passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el compliment del que estableix el llibre d'estil amb relació a l'ús del català

323-00299/12

Sobre el compliment del que estableix el llibre d'estil amb relació a l'ús del català. I la formula el diputat Josep Riera, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Josep Riera i Font

Gràcies, president. Senyor Sanchis, començaré explicant una anècdota verídica, perquè la vaig viure. Era a principi dels anys vuitanta, al principi de TV3. I un parell de senyores estaven parlant de la sèrie *Dallas*, que TV3 havia començat a emetre. Una deia a l'altra: «*¿Viste ayer Dallas? Diu, no, ¿dónde la ponen? En TV3. Pero si TV3 es en catalán, ¿la ves en catalán? Ahora que lo dices*» –li va dir l'altra– Expliqui-li, si us plau, aquesta anècdota als responsables de programes que diuen que el que s'ha de fer és introduir més castellà a TV3, o els que diuen que no canviem de llengua perquè els seus col·laboradors entenen el català. Perquè aquesta anècdota, exemplifica l'essència i la missió per la qual va néixer TV3.

Aquella senyora havia vist Dallas a TV3 perquè li interessava, perquè era un bon programa. I el català no havia estat una barrera per ella, sinó una porta d'entrada. És així com es promou el català. És així, en el model original de mitjans públics. És així com es compleix la missió de servei públic. No calen idees noves. Però vull agafar el fil de la última comissió. Aquell dia nosaltres els vam recordar que TV3, els mitjans públics, de fet, no tenen una feina tan fàcil com les altres cadenes. Perquè no només s'han de cuidar de fer una bona programació, sinó que han de vetllar, també, per la missió de servei públic que els encomana la llei. I que ho han de fer en un context de molta hostilitat. I ho continuem veient cada dia, en aquesta comissió, de molta hostilitat política contra els mitjans públics. Que compromet el compliment de la missió i el servei públic; que compromet el model, que compromet la llengua.

Davant d'això, davant d'aquesta hostilitat, han tingut, tenen i tindran el nostre suport. I s'ha vist sempre en aquesta comissió. Però, en justa correspondència, en la última comissió els demanàvem un esforç. Vostè hi va estar d'acord, va dir. I estem d'acord que, en el llibre d'estil queda ben estipulat quins són els àmbits i les situacions en què es poden usar de manera excepcional altres llengües. I també, que en el cas dels col·laboradors, analistes i tertulians, diu que s'han d'expressar en català. Va dir que s'ho miraria. Però el que hem vist és que, en l'arrencada d'aquesta nova temporada no s'ha reduït el nombre de col·laboradors fixos que s'expressen en castellà, en els programes de matí, de tarda, de nit, de caps de setmana..., sinó que s'ha incrementat.

Per tant, o no s'ho han mirat bé, o alguns responsables de programes no tenen clara la missió i els preceptes sobre la promoció del català. Què pensa fer, senyor Sanchis, per reconduir aquesta deriva que ataca la línia de flotació de TV3?

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, president. Senyor diputat, intentar complir, com vostè ha dit, el llibre d'estil. Mire, al final, un llibre d'estil..., segurament deu tindre coses que acabes de veure que, en algun moment no acaben d'ajustar-se del tot. O, fins i tot, que per defecte, es prenen decisions que són excessivament genèriques i no contemplen

excepcions. Quan el llibre d'estil de la corporació parla de l'ús del català per part de tertulians, participants a debats i experts, com vostè diu, diu, en l'article tal sobre tertúlies, sobre debats i sobre col·laboradors experts, es diu que: en igualtat de mèrits i qualitats, preferim tertulians que s'expressen en català. Això ho diu el nostre llibre d'estil. Precisament, per donar i per complir, tant la llei, l'Estatut d'Autonomia, com la Llei de política lingüística, totes dues vigents en aquests apartats.

I nosaltres ho preferim així. Però, de vegades hi ha gent que, per les seues característiques, no s'expressen en català. Aleshores el que fem..., i ja clar, si parlem d'entrevistats, moltíssims més, evidentment. Aleshores el que fem és aplicar aquest llibre d'estil. Jo el que he començat a fer ara és mirar-me si realment donen preferència i quin percentatge de col·laboradors o d'analistes o de contertulians utilitzen habitualment, assíduament, el castellà. I li puc dir que és un percentatge, dins de tot raonable. I que no deixa de constituir una petita minoria. Cosa que farà que els diputats de l'oposició, alguns diputats de l'oposició, s'enfaden molt. Però és veritat, perquè nosaltres tenim aquesta funció.

Nosaltres tenim una funció, que no té assignada cap mitjà públic de Catalunya, tret dels que depenen de la Generalitat. I que, quan parle de cap mitjà públic de Catalunya, vull dir, per exemple, mitjans públics que depenen del Govern o del Parlament espanyol. No la tenen assignada, aquesta funció. Televisió Espanyola no veig que tinga enlloc assignada que s'ha de preocupar per la vitalitat, la presència i..., això del català. I, per tant, ho hem de fer, segurament, sols enmig d'un desert i sense ningú que ens acompanye. Ho intentem fer de la millor manera possible. Però també és veritat que mirem exactament de quins percentatges estem parlant. Jo ho estic fent, ara. Per donar encara una resposta després, lo que passa és que és complicat, perquè s'ha de sumar un munt de variables, hem de mirar en quins moments, etcètera.

La nostra intenció, senyor diputat, és atendre el que ens diu vostè. I la meua obligació és fer-ho, també. I després, mirar si això realment, en la realitat té una correspondència o una..., té una correspondència que puga ser realment preocupant o no. Jo crec que, el que jo he vist fins ara no és preocupant. I que, en tot cas, si hem de corregir, en aquest sentit, alguns programes, algunes presències, ho farem.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre el compliment del llibre d'estil amb relació a l'ús de la llengua catalana

323-00302/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Catalunya Ràdio, sobre el compliment del llibre d'estil amb relació a l'ús de la llengua catalana. I la formula el diputat Francesc Ten, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Francesc Ten i Costa

Gràcies, president. Bon dia, diputades i diputats. Senyor Saül Gordilo, és una pregunta certament sobre el llibre d'estil. I per fer una mica de focus en els usos lingüístics. I de rerefons, també, una mica, doncs..., com s'ha esmentat avui, aquest matí, la funció de servei públic de les emissores de Catalunya Ràdio. En l'article 2, concretament. Al llibre d'estil hi llegim que col·laboradors fixos i, en general, totes les persones contractades fan servir la llengua catalana en les intervencions per antena.

Quines explicacions s'haurien de donar –i aquesta és la pregunta, senyor Saül Gordillo– a la ciutadania, en aquells casos –no aquells excepcionals, que són sempre molt comprensibles, evidentment– sinó en casos en què aquesta norma del llibre d'estil, aquest comentari no es compleixen i que sembla que estructuralment no es compleixin. Faig esment en l'adverbi estructuralment, també. Deia el diputat Riera, en la comissió passada, i ho faig extensiu, una reflexió: que si no ho fa Catalunya Ràdio, en el panorama de prevalença del castellà, quines altres emissores que no seran la ràdio nacional de Catalunya, doncs, ho haurien de fer. Jo estic plenament convençut que això no és un debat sobre els usos i els drets lingüístics...

Fitxer 11

...individuals, ni sobre com reflectir la realitat, com vam defensar en el cas de la sèrie Drama. Ni molt menys, es tracta d'una manera de crear més reconeixement cultural, inclusivitat o captació de públic.

No, em sembla que això és una qüestió que Catalunya Ràdio ja té, que és la professionalitat. I, per tant, es tracta senzillament d'una qüestió de llibre d'estil. De concepció, de convicció, que les emissores de Catalunya Ràdio són una eina de normalització lingüística, la qual el país no pot deixar perdre en cap ocasió. Una mena de deure de les institucions. Perquè, recordem que el català és una llengua minoritzada i discriminada per la legislació de l'Estat. I és, com ja sabem i ja s'ha dit..., està en inferioritat en el mercat. Josep Maria Álvarez, que fou secretari general de la UGT, fa anys parlava d'avançar en la configuració coherent d'un espai català de comunicació en què, a més de la llengua, elements com els referents col·lectius, la formació, la circulació, contribueixin a definir els eixos al voltant dels quals completar els processos de socialització.

I parlava d'arribar a l'objectiu de la normalització lingüística. Jo ja sé que eren altres temps; però deixi'm dir-li que res ens ha de fer pensar que fossin temps en què la convicció o el marc mental –per dir-ho potser malament i ràpid– hagués de ser molt diferent del d'avui.

El president

Gràcies. Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, si després de preguntar-li més o menys el mateix al director de TV3 m'ho pregunta a mi, vol dir que el seu grup té un neguit i una preocupació que crec que mereix, tal i com ha dit el director de TV3, que en prenguem nota i que ens ho mirem. I que ajustem allò que calgui ajustar perquè es faci el compliment del llibre d'estil. És cert, tal i com deia el meu homòleg de televisió que el llibre d'estil, el que també diu és que sempre s'ha de prioritzar col·laboradors en català, per raons òbvies. Però que poden haver perfils molt genuïns, molt concrets, molt insubstituïbles. Que, pel fet de ser en una altra llengua, doncs, tampoc els hàgim de penalitzar.

Si vostès fan la pregunta és perquè deuen tenir aquesta percepció. Que coincideix en el temps amb el debat que aquesta comissió acaba de demostrar-nos que és ben viu. I, per tant, doncs, ho treballarem i ho mirarem. Però a mi no em fa la impressió que aquesta temporada, Catalunya Ràdio amb relació amb l'anterior on teníem, per exemple, tertulians com Jordi Cañas o com l'exministre de Rajoy, García-Margallo, que ho feien en castellà, doncs, hi hagi més casos o hi hagi hagut un relaxament, o hi hagi hagut..., que no hi és i no hi serà, ja li asseguro..., una aposta perquè hi hagi més col·laboradors en castellà. Per tant, no és volgut. I el que sí que és volgut és que Catalunya Ràdio –i això ho enllaço amb el que preguntava abans la diputada Ribas– està fent una aposta, precisament, per fer que hi hagi contingut en català per públic jove. Com els que més.

Tenim..., vam passar, o sigui, quan nosaltres vam arribar a la direcció teníem zero programes per infants i adolescents. I ara en tenim quatre. Tenim el *Kids XS*, a iCat i a Catalunya Ràdio. El *Kids*, que és un projecte nadiu digital. L'*Adolescents iCat*, que és un projecte nadiu digital. I l'*Adolescents XL*, que és una hora diària a Catalunya Ràdio. I durant la pandèmia hem fet el *Popap* escolar, pels escolars que no tenien escola presencialment. Què li vull dir, amb això? Que hem fet una aposta molt forta per intentar que, en català, el públic jove tingui contingut, des del nostre punt de vista radiofònic. I en el cas d'aquests que li comentava, també de ràdiovisual. I crec que aquesta és la millor manera que Catalunya Ràdio –mantenint els principis que vostè demana i ho fa amb tot el dret i amb tota la raó–, el que fem l'esforç és perquè, a més a més, arribem en català, a més joves i a més gent que sovint, com deia la diputada Ribas, no té contingut en català en els mitjans audiovisuals.

No li vull recordar que tenim seccions de llengua a l'Estat de Gràcia, a *La Nit dels Ignorants*, al *Matí* de Catalunya Ràdio, amb un acord que renovarem...

El president

Senyor Gordillo...

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals

...amb l'Institut d'Estudis Catalans. I que l'*Enigmàrius*, per nosaltres, és un homenatge diari a la llengua, amb més de dos mil participants.

El president

Gràcies.

Doncs, si no hi ha cap altra qüestió, aixecaríem la sessió.

Bona tarda a tothom. I si es poden quedar un moment els portaveus per comentar unes coses..., gràcies, bon dia.

La sessió s'aixeca a...